Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

Anul V
Nr. 46 (250)
Joi 16 noiembrie 1967
8 pagini — 1 leu

DEZBATEREA DOCUMENTELOR PLENAREI C. C. AL P. C. R.

PE COORDONATELE EXIGENȚEI

Adunarea activului de partid de la I. A. S. Slobozia

Opt noiembrie, orele 18. La întreprinderea agricolă de stat Slobozia, regiunea București, activul de partid din cele 13 ferme ale unității dezbate documentele adoptate de recenta plenară a C.C. al P.C.R. din octombrie. Adunarea s-a profilat ca o utilă ședință de lucru, desfășurată în lumina înaltelor exigențe izvorîte din documente. Relatăm cîteva din discuțiile purtate.

— Măsurile preconizate de partid au fost primite și în unitatea noastră cu intensă satisfacție — a spus ing. **Gh. Vilceanu**, directorul întreprinderii. Realismul lor demonstrează încă o dată competența cu care este dirijată întreaga viață economică și socială a țării. Fiecare dintre noi se străduiește să-și însușească cu consecvență stilul de muncă pe care-l emană documentele, prevederile acestora. Ne este clar că nu trebuie să ne mulțumim nici o clipă cu cît am realizat.

Reluînd ideea, ing. **N. Bălan**, șeful fermei nr. 2 Bora, relatează cîteva inconveniente care s-au manifestat în ferma sa.

— Obținem beneficii în valoare de circa 1 370 000 de lei, depășind cu peste 300 000 de lei venitul net planificat. Ne-au ajutat recoltele mari și prețurile de cost reduse dobîndite la culturile de grîu, mazăre, floarea-soarelui. La sămînța de lucernă, prevăzută cu un venit de 516 000 de lei, am avut însă numai cheltuieli fără nici un fel de cîștig. S-a ajuns aici fiindcă vechiul trust, cunoscînd și luînd în considerație doar faptul că avem lucernă în cultură, ne-a planificat să producem neapărat sămînță. Am încercat să demonstrăm că vîrsta și amplasarea culturii nu ne permit acest lucru, dar în zadar.

— Cu astfel de situații nu ne vom mai întîlni de aici înainte — continuă ing. **Gh. Drăgan**, șeful fermei nr. 12-Perlești. Noi cunoaștem deja din practică ce efect pozitiv au asupra activității noastre principii ca apropierea conducerii de producție și acordarea de atribuții lărgite unităților economice. La stabilirea cifrelor de plan în ferma pe care o conduc au participat efectiv toți salariații.

Declarîndu-se de acord cu ing. Gh. Drăgan, cîțiva dintre vorbitorii următori obiectează că la unii semințeri legumicoli cifrele prevăzute nu sînt temeinic motivate ; la arpagic s-a prevăzut o recoltă inferioară celor din ultimii ani, iar la sămînța de roșii, care este foarte rentabilă, o producție mult prea mare.

— Pe ce v-ați bizuit cînd ați stabilit-o ?, întreabă directorul întreprinderii. Nu cumva pe posibilitatea de a extrage și sămînța unor fructe mai puțin coapte și sănătoase ? Dacă v-ați bizuit pe acest lucru, ați greșit. Trebuie să ne gîndim la cei care vor cultiva sămînța, să nu-i păgubim.

— Problema pagubelor se cuvine privită și dintr-un alt punct de vedere, e de părere ing. **D. Brădițescu**, șeful fermei viticole. Precizînd că cercetarea științifică se încorporează tot mai mult în însăși producția materială, proiectul de Directive fixează rolul important ce revine științei în construcția economică. Viticultura nu a simțit, totdeauna, sprijinul științei. Mai mult încă. Au fost și cazuri cînd practicii i s-au impus soluții care s-au dovedit inițial incomode și apoi păgubitoare. Iată un exemplu : ni s-a dat cu ani în urmă să altoim patru soiuri italiene de viță de vie. A mers greu, procentul de prindere fiind sub 50 la sută în comparație cu soiurile autohtone. În sfîrșit, vița a fost produsă și plantată, iar cînd plantațiile au intrat pe rod s-a constatat că soiurile respective nu sînt suficient adaptate condițiilor din țara noastră.

— Aspre imputări au de făcut cercetării științifice și crescătorii de animale, e de părere dr. **P. Văduva**, medicul epizootolog al întreprinderii. Cercetarea zooveterinară crede că sub aspectul apărării sănătății animalelor se rezolvă aproape totul dacă se importă cantități masive de medicamente scumpe, care dau rezultate în laborator, pe exemplare cu boală provocată. Dar important nu-i atît vindecarea unor animale izolate, cît preîntîmpinarea îmbolnăvirilor în aglomerările mari de animale. Or, tocmai modalitățile de preîntîmpinare nu au constituit un obiectiv important de cercetare. **Credem că e util să fie întreprinse cercetări nu numai în laboratoarele institutului și stațiunilor, ci și în marile combinate zootehnice.** Numai soluțiile găsite în condiții de combinat pot fi aplicate cu eficacitate.

Problemele pe care le ridică folosirea cu randament sporit a utilajului agricol au fost abordate în cuvîntul său de ing. mecanic **M. Mischiu**, secretarul comitetului de partid din întreprindere :

— Efortul material pe care-l face statul de a dota agricultura cu utilaj modern este vizibil și în unitatea noastră. Noile tipuri de mașini au, în majoritatea lor, calități tehnice apreciabile. Nu pot fi trecute totuși cu vederea nici unele neajunsuri. Depănușătorul de știuleți, care trebuie să continue munca făcută de C.T. 2 R este tehnic nerealizat : cere multe brațe de muncă, nu oferă siguranță în exploatare, iar randamentul înscris în notița tehnică e pur și simplu ipotetic, el neputînd fi niciodată realizat. **Propun**, în lumina proiectului de Directive, **ca mijloacele de producție să nu mai fie de acum înainte introduse în fabricație pînă nu se asigură o consultare largă a celor care le vor folosi. În cazul mașinilor agricole trebuie consultați beneficiari din toate zonele pedoclimatice interesate.**

Marcel CALIANU

Planificarea în agricultură

Ing. Constantin MARIN

vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării

Problemele perfecționării planificării ocupă un loc preponderent în documentele elaborate de Plenara C.C. al P.C.R. din 5—6 octombrie a. c. „Reflectînd sintetic politica partidului — se arată în proiectul de Directive — planul caracterizează sarcinile și mijloacele necesare dezvoltării armonioase a ramurilor economiei naționale, a tuturor unităților și zonelor teritoriale ale țării".

Ca ramură de bază a economiei, agricultura se integrează, ca și celelalte ramuri ale producției materiale, în planul unic național. Rolul principal în planificarea producției agricole și răspunderea pentru îndeplinirea planului de stat în agricultură revin — potrivit sarcinilor trasate de partid — Consiliului Superior al Agriculturii. Acesta, în colaborare cu Comitetul de Stat al Planificării, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție și alte organe economice centrale, stabilește, pe baza unor studii aprofundate, proporțiile dezvoltării unitare și echilibrate a tuturor ramurilor și sectoarelor economice ale agriculturii.

Pe măsură ce unitățile s-au consolidat și au căpătat maturitate în luarea deciziilor economice a fost posibil ca numărul indicatorilor de plan să fie redus, rămînînd în principal indicatorii prin care trebuie să se asigure fondul central al statului. Unitățile agricole au căpătat o mai largă autonomie în dezvoltarea acelor ramuri care, în funcție de specificul zonei pedoclimatice în care se află, le asigură venituri sporite. În noua structură organizatorică, stabilită de Hotărîrea Plenarei C.C. al P.C.R. din 27—28 martie 1967, s-a îmbunătățit mult metodologia de planificare în întreprinderile agricole de stat. Fermele, ca unități economice de bază ale agriculturii de stat, au acum un cuvînt hotărîtor de spus în această privință.

Caracterul democratic al planificării se manifestă cu pregnanță în agricultură. După cum se știe, în primăvara anului trecut, ca urmare a sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea privind adoptarea planului cincinal, prin participarea largă a specialiștilor și altor cadre, în fiecare unitate agricolă socialistă, de stat și cooperatistă, au fost întocmite și aprobate planuri de perspectivă. Pe baza acestor planuri, ținîndu-se seama de elementele noi apărute, în lunile august-septembrie a.c. s-au făcut propuneri de îmbunătățire a indicatorilor de plan pe anul 1968. Aceste propuneri, care au fost analizate și centralizate la nivel de raion și regiune, sînt în curs de corelare cu nevoile și posibilitățile celorlalte ramuri ale economiei și de definitivare pe țară, pentru a se ajunge la un plan echilibrat.

A doua etapă, deosebit de importantă este lansarea în perioada imediat următoare a planului pe regiuni, raioane și unități, acțiune în care trebuie atrase aparatele consiliilor agricole, trusturilor I.A.S., uniunilor cooperatiste și organelor cu sarcini de formare a fondului central de produse agricole. Aceste organe, în strînsă colaborare cu consiliile de administrație din I.A.S., conducerile din S.M.T., consiliile de conducere din cooperativele agricole, cei mai buni specialiști din unități vor participa la buna așezare a sarcinilor pe fiecare unitate, ceea ce va constitui o garanție a realizării planului în agricultură. Ca instrument de așezare a planului pe teritoriu este necesar să se folosească cît mai larg metoda balanțelor, care oferă largi condiții de corelare a ne-

(Continuare în pag. a 2-a)

Consfătuire
privind problemele de propagandă și perfecționarea cadrelor

Zilele trecute, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție a organizat, la centrul de la Dobrogostea, regiunea Argeș, o consfătuire cu lucrătorii uniunilor regionale și raionale care se ocupă cu problemele de propagandă și perfecționarea cadrelor.

Cu acest prilej s-a făcut un larg schimb de experiență în legătură cu formele și metodele folosite de uniunile cooperatiste în domeniul muncii de propagandă desfășurate în cooperativele agricole, al pregătirii profesionale a membrilor cooperatori și a cadrelor de conducere din cooperative. Consfătuirea a pus un accent deosebit pe sarcinile multiple care revin uniunilor cooperatiste și consiliilor de conducere din cooperativele agricole privind desfășurarea unei intense munci politice, de propagandă, pentru mobilizarea tuturor membrilor cooperatori la îndeplinirea sarcinilor economice.

Luînd cuvîntul în încheierea lucrărilor consfătuirii, tovarășul Vasile Vîlcu, președintele Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, a vorbit despre sarcinile curente și de perspectivă care revin uniunilor cooperatiste și cooperativelor agricole, despre obiectivele muncii de propagandă și necesitatea subordonării acesteia înfăptuirii sarcinilor economice și s-a referit la obligațiile uniunilor cooperatiste și consiliilor de conducere ale cooperativelor agricole privind activitatea în rîndul femeilor de la sate. Totodată, a subliniat necesitatea unei preocupări mai susținute pentru inițierea unor acțiuni menite să generalizeze experiența unităților fruntașe, pentru buna organizare și desfășurare a concursurilor Uniunii Naționale, a învățămîntului agrozootehnic, pentru îmbunătățirea muncii cultural-educative de masă în rîndurile țărănimii, organizarea creșelor și căminelor sezoniere ș. a., realizîndu-se, în acest scop, o colaborare efectivă și eficientă cu consiliile agricole, cu celelalte instituții de stat, organizații de masă și obștești.

Sera de 3 150 m.p. a cooperativei agricole din Codlea, regiunea Brașov, aduce unității importante venituri. Alături de castraveți și ardei, tomatele se bucură aici, așa cum se vede și în imagine, de o îngrijire atentă.

Foto : P. MIHAI

INTERVIUL NOSTRU

FERTILIZAREA — un factor dinamic

Cu prilejul unei consfătuiri tehnico-științifice dr. ing. Horia SIMOTA, șeful laboratorului de agrofitotehnie al Stațiunii experimentale Dobrogea, a expus specialiștilor din agricultură și din industria chimică un punct de vedere propriu cu privire la unele aspecte ale problemei administrării îngrășămintelor în Dobrogea, cu referiri speciale la cultura grîului. Redactorul nostru, Adrian COSTA, a adresat d-rului Simota rugămintea de a prezenta, în chip sintetic, opiniile sale

— În expunerea amintită ați legat observațiile cu privire la fertilizarea culturii grîului în Dobrogea de deceniul care a trecut de la încheierea cooperativizării acestei regiuni. De ce ?

— Sînt 10 ani de muncă asiduă, care ne oferă o perspectivă clară asupra a ceea ce cooperativizarea a adus agriculturii dobrogene. În această perspectivă avem astăzi avantajul de a privi, în dinamismul ei, și problema fertilizării.

Acum, după o perioadă mai lungă, avem posibilitatea să apreciem efectele tehnicii înaintate și să tragem anumite încheieri. Pentru mine, această perioadă a fost concludentă în sensul părerii pe care mi-am format-o cu privire la aplicarea îngrășămintelor chimice în cultura grîului și a celorlalte plante principale din agricultura Dobrogei. Mai precis, stabilirea unor etape evolutive ale fertilității, etape care nu pot fi schimbate între ele, care se succed în mod obligatoriu și care, în ultimă instanță, determină nivelul producției în funcție de componența, raporturile și dozele de îngrășăminte ce se aplică.

— Așadar, acum urmează să intrăm în miezul problemei.

— Evident. Datorită aplicării îngrășămintelor timp mai îndelungat, se întîlnesc azi în Dobrogea soluri care din punct de vedere genetic sînt considerate ca soluri cu o fertilitate naturală redusă, dar care au ajuns să conțină mai multe

(Continuare în pag a 2-a)

Proiectul de Directive ale C.C. al P.C.R. cu privire la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale, referindu-se la sarcinile ce revin organelor de control financiare și bancare, scoate în evidență faptul că acestea trebuie să exercite un control permanent, calificat și în mod diferențiat asupra situației economice și financiare, în toate sectoarele, să sesizeze operativ apariția fenomenelor negative, să contribuie astfel la stabilirea căilor de lichidare a lipsurilor, să combată cu fermitate neajunsurile în gospodărirea bunului public și să determine la timp măsuri pentru închiderea tuturor canalelor de scurgere neeconomicoasă a fondurilor.

Pentru realizarea acestui obiectiv, Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, prin secția de îndrumare și revizie contabilă, și-a intensificat eforturile în direcția îndrumării și controlului uniunilor regionale și raionale, privind realizarea planurilor de verificare a cooperativelor agricole de producție și îmbunătățirea calitativă a controlului ; s-a urmărit îndeaproape scoaterea la iveală a deficiențelor din activitatea economică a cooperativelor agricole, stabilirea răspunderilor pentru cei care s-au făcut vinovați de neglijențe și valorificarea integrală și fără întîrziere a actelor de control.

Analizînd stadiul de realizare a planului anual de verificări economico-financiare gestionare în cooperativele-agricole, rezultă că în primele trei trimestre ale anului curent, din numărul de 4 678 unități planificate a se verifica au fost verificate gestiunile a 3 131 unități, ceea ce reprezintă 67 la sută din planul anual. Avansate sînt uniunile regionale Oltenia, Ploiești, Maramureș, Brașov, Hunedoara și Bacău, iară rămase în urmă, uniuni-

(Continuare în pag a 3-a)

REVIZIILE DE FOND pîrghie de bază în dezvoltarea averii obștești

Pompiliu GRUBISCHI

șef de secție la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție

Un om și un pom

Ancheta pe care o înfățișăm cititorilor noștri nu-și propune, de astă dată, să îndulcească gustul amar al celor care au căutat în această toamnă fructe „extra" în magazinele de specialitate ; ne dăm seama că n-am izbuti chiar dacă am consuma o tonă de cerneală tipografică pentru transcrierea justificărilor ce pot fi servite publicului în frumoase ambalaje poleite cu promisiuni.

De fapt, ideea care ne preocupă este în linii generale aceeași — crearea unei abundențe de fructe — vizînd însă un aspect abordat destul de rar. Vom încerca o incursiune într-un domeniu oarecum periferic al pomiculturii : **pomii de lîngă casă**, care nu figurează în evidența autorităților agricole la rubrica livezilor organizate pentru că ei aparțin nu numai dintr-o rațiune economică, ci și din pasiune și nobil amatorism, din aspirația omului spre umbră **și** răcoare în miezul verilor fierbinți, din dorința lui de a-și încînta ochiul cu armoniile cromatice ale piesajului ce-l înconjoară, dar mai ales din bucuria de a culege poamele coapte. Din 130 de milioane de pomi fructiferi existenți în întreaga țară, 70 de milioane se află la populație. E limpede :

Ion MARINA

(Continuare în pag. a 6-a)

DEZBATEREA DOCUMENTELOR PLENAREI C. C. AL P. C. R.

SATUL ROMÂNESC pe traiectoria civilizaţiei contemporane

Interesul pe care-l prezintă Principiile de bază, adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din 5-6 octombrie 1967, cu privire la sistematizarea localităţilor rurale, îşi află suportul în realitatea vieţii satului românesc. Procesul modernizării producţiei agricole a satului cooperativizat, pătrunderea confortului tehnic în viaţa de familie a săteanului sînt factori favorizanţi şi stimulatori ai unor modificări structurale în orizontul lui cultural-spiritual.

Ţăranul român, purtătorul unor bogate tradiţii culturale, este pus în situaţia de a-şi depăşi cadrul vechilor preocupări spirituale, de a asimila valori de sorginte urbană. Astfel, încadrarea ţăranului în producţia agricolă modernă, la nivelul unor cerinţe agrotehnice ştiinţific fundamentate, face posibil contactul lui direct, nemijlocit cu o sumă de cunoştinţe agrozootehnice, care depăşesc şi întregesc experienţa moştenită din moşi-strămoşi. În acest context capătă o mare însemnătate problema **difuzării informaţiei agrozootehnice.**

Cercetări sociologice rurale desfăşurate într-o serie de ţări au arătat că mecanismul răspîndirii informaţiei tehnico-agricole este condiţionat de o multitudine de factori, între care o pondere însemnată o deţine **felul aşezărilor rurale,** caracterul lor **adunat** sau **dispersat.** Este incontestabil că o formă de viaţă concentrată şi densă — arată sociologul Jacques Maho — în care toţi locuitorii au raporturile de vecinătate strînse, favorizează difuzinuea rapidă şi uniformă a informaţiei agrotehnice şi, dimpotrivă, în comune care au densităţi mici de locuitori pe kilometru pătrat transmisia unei informaţii se face „în ritmul plugului".

Directivele partidului privind asigurarea unor dimensiuni optime ale comunelor şi satelor prin sporirea numărului de locuitori şi a densităţii lor pe hectar în vatra satului se înscriu pe linia creşterii **eficienţei** progresului tehnic, a producţiei agricole la nivel contemporan.

În mod analog se poate vorbi de difuziunea informaţiilor şi în domeniul cunoştinţelor cultural-sanitare. Dotările social-culturale realizate în satele noastre în anii socialismului au concurat la îmbogăţirea profilului cultural al sătenilor. Trecerea la învăţămîntul general de 8 clase asigură, fără îndoială, o creştere a nivelului de instruire a ţăranilor. Înzestrarea comunelor cu şcoli, cinematograf, bibliotecă publică, baie comunală, dispensar, brutărie, magazine, ateliere etc. contribuie la diversificarea preocupărilor spirituale ale ţăranilor, la ridicarea nivelului lor de trai. Este interesant de constatat că, cu cît participarea sătenilor la aceste instituţii şi servicii este mai intensă, cu atît eficacitatea lor creşte. Or, un stimulent al acestei participări îl constituie **intensitatea** legăturilor şi relaţiilor sociale ale sătenilor, gradul lor de comunicativitate. Satele cu locuinţe risipite, cu spaţii mari între ele, oferă, desigur, un cadru mai puţin apt să favorizeze efervescenţa unei vieţi culturale bogate. Pe de altă parte, o viaţă culturală mai intensă, un ritm alert de pătrundere a civilizaţiei va favoriza creşterea în mod egal a nivelului cultural al tuturor membrilor societăţii, bărbaţi şi femei. Astfel se vor micşora diferenţele de nivel existente în multe familii, urmare a participării pe o scară mai largă a bărbatului în industrie, care îl pune în contact direct cu noţiuni şi cunoştinţe din diferite domenii.

Paralel cu aspectul de conţinut al participării sătenilor la aceste instituţii şi servicii se ridică şi chestiunea **eficacităţii investiţiilor** pentru înfăptuirea lor. O serie de lucrări tehnico-edilitare de o deosebită însemnătate pentru viaţa social-culturală actuală a satelor noastre, cum sînt asigurarea cu energie electrică, alimentarea cu apă, efectuarea diferitelor construcţii de drumuri, depozite etc., sînt încetinite din pricina dispersării construcţiilor de locuinţe în vatra satului.

Sistematizarea raţională a localităţilor rurale în vatra satului ar duce la concentrarea şi folosirea judicioasă a fondurilor materiale şi băneşti, contracarînd **irosirea** lor prin dispersarea exagerată a gospodăriilor. Din studii preliminare, se consideră că o eficientă dotare cu construcţii social-culturale şi reţele tehnico-edilitare necesită densităţi între 50—60 de locuitori pe hectar în vatra satului, cu 40-58 locuitori mai mulţi decît revin în medie actualmente în satele noastre. Desigur, trecerea la înfăptuirea acestor măsuri va respecta, după cum menţionează documentele apărute, caracteristicile cadrului natural al satului, profilul lui economic, social, cultural şi admnistrativ.

Maria MICU
cercetător ştiinţific la Institutul de filozofie al Academiei

PROPUNERI

În condiţiile trecerii S.M.T. pe principiul gestiunii economice proprii, găsesc că dispoziţiunile privind plata în natură a unor lucrări pe bază de tarife preferenţiale sînt depăşite. Nu mai este un secret pentru nimeni că multe brigăzi S.M.T. practică substituirea scriptică a unor lucrări mai scumpe cu altele mai ieftine, care le avantajează la obţinerea de hantri suplimentari. Astfel, pentru 100 ha arate la 18—20 cm, în zona I, cooperativele plătesc 10 000 kg de cereale (100 kg/ha), iar S.M.T. înregistrează 100 ha a.n. Cu aceeaşi cantitate de cereale se poate plăti şi lucrarea de tăvălugit pe 2 000 ha (10 000 kg cereale : 5 kg/ha = 2 000 ha), ceea ce echivalează însă cu 700 ha a.n. O astfel de transformare scriptică nu afectează cooperativa, avantajează S.M.T.-ul, dar păgubeşte statul. De aceea, propun ca la încadrarea pe zone a cooperativelor agricole, în funcţie de care se stabilesc cuantumurile plăţii în natură sau bani şi nivelul unor tarife de plată — măsură prevăzută de proiectul de Directive ale C.C. al P.C.R. — să se aibă în vedere şi efortul mecanic real depus pentru realizarea fiecărei lucrări în parte. În acest fel, orice transformare sau echivalare în hantri va fi în deplină concordanţă cu cheltuielile reale de producţie.

Ing. Gheorghe ANDRA
de la cooperativa agricolă din Bencec, regiunea Banat

Pentru eliminarea paralelismului existent în ce priveşte controlul financiar intern în cooperativele agricole — efectuat, în prezent, de filialele Băncii Naţionale, sfaturile populare, uniunile cooperatiste etc — **propun unificarea într-un singur organ a acestei activităţi.**

Carol BORA
şeful corpului C.F.I. al Sfatului popular oraş-Craiova

Planificarea

(Urmare din pag. 1)

voilor la toate nivelele — economie, regiune, raion, unitate — cu posibilităţile reale ale acestora.

Printr-o mai bună colaborare între consiliile agricole şi uniunile cooperatiste există condiţii de eliminare, la aşezarea noilor cifre de plan, a unor deficienţe manifestate în anii trecuţi cu privire la neasigurarea unei concordanţe depline între baza materială şi nivelul producţiilor în legumicultură, pomicultură, viticultură, în creşterea unor specii de animale şi păsări ; la dispersarea unor culturi şi specii de animale în prea multe unităţi ; la pulverizarea fondurilor de investiţii în prea multe obiective şi aşa mai departe.

Astfel, necorelînd obiectivele de investiţii cu posibilităţile reale de asigurare a materialelor şi forţei de muncă, în 1967 cooperativele agricole şi-au planificat 1082 grajduri pentru bovine, au început lucrul la 872 şi n-au terminat decît 185 ; într-o situaţie similară se află stadiul construcţiilor şi la maternităţi, îngrăşătorii, adăposturi pentru păsări, saivane, magazii de cereale, pătule etc.

Întrucît planul de stat se lansează înainte de noul an, iar cooperativele îşi aprobă, în adunările generale, prevederile pe 1968 în prima lună a anului respectiv, există posibilitatea ca, pe baza cunoaşterii precise a resurselor materiale puse la dispoziţie de economia naţională şi a resurselor proprii, să se stabilească planuri reale, care să fie traduse în viaţă, şi nu simple dorinţe care să rămînă pe hîrtie. Asemănător se pune problema şi în unităţile agricole de stat — I.A.S. şi S.M.T. — pentru care statul face eforturi serioase de a le asigura o puternică bază tehnico-materială. La stabilirea sarcinilor de plan este necesar, ca fermele agricole să asigure producţii ridicate, rentabile, cît mai apropiate de nivelul celor realizate în ţările cu agricultură avansată. De asemenea, în staţiunile de maşini şi tractoare va trebui să se ţină seama de folosirea intensivă a tuturor rezervelor de economii, de măsurile ce se preconizează pentru trecerea acestor unităţi pe principiul gestiunii economice proprii.

Aşezarea pe teritoriu a cifrelor planului de stat constituie un prilej favorabil de profilare a unităţilor, prin concentrarea anumitor culturi şi specii de animale, în vederea sporirii producţiei şi productivităţii muncii, de traducere în viaţă a prevederilor proiectului de Directive în care se menţionează că, folosind condiţiile pedoclimatice favorabile din ţara noastră şi baza tehnico-materială cu care este înzestrată agricultura, trebuie să se asigure o dezvoltare armonioasă a tuturor ramurilor producţiei agricole, sporirea ponderii zootehniei, a legumiculturii, pomiculturii — ramuri intensive, aducătoare de venituri importante.

Un rol important în îndeplinirea sarcinilor ce revin agriculturii, din documentele de partid, îl are aprovizionarea tehnico-materială. Trebuie spus însă că, prin modul de organizare a acesteia, în prezent există unele paralelisme. Faptul să sînt mai multe reţele ce se ocupă de aceleaşi probleme în cadrul agriculturii duce la încrucişări de materiale, la crearea de stocuri supranormative, încărcarea cheltuielilor de circulaţie etc. De aceea, propun să se studieze posibilitatea unificării tuturor reţelelor de aprovizionare ale agriculturii într-una singură, convins fiind că în acest fel se va îmbunătăţi activitatea în acest domeniu în favoarea unităţilor agricole.

Se cuvine să subliniem că planificarea nu constituie un scop în sine. De atenţia care se va acorda şi planificării interne — pe ferme, respectiv pe brigăzi şi echipe — şi, mai ales, de preocuparea susţinută nu numai pentru sporirea producţiei, ci şi pentru valorificarea superioară a acesteia, depinde în cea mai mare măsură obţinerea de beneficii şi venituri maxime, sporirea rentabilităţii unităţilor. Prin descoperirea şi folosirea tuturor rezervelor interne, oamenii muncii din agricultură îşi pot aduce din plin contribuţia la asigurarea aprovizionării populaţiei cu produse agroalimentare, a industriei cu materii prime şi la crearea de disponibilităţi pentru export.

În cadrul măsurilor de organizare ştiinţifică a producţiei şi a muncii — importantă prevedere a proiectului de Directive — la complexul de sere I.A.S. Ploieşti a fost introdusă şi dată recent în funcţiune o staţie modernă de sortare a tomatelor, cu o capacitate de 50 de tone pe zi.

Foto : AGERPRES

INFORMAŢII

„Decada cărţii ştiinţifice şi tehnice"

Centrul de librării şi difuzare a cărţii, regionala Bucureşti, organizează între 16—25 noiembrie în Capitală şi în oraşele Giurgiu, Alexandria, Roşiori de Vede, Tr. Măgurele şi Călăraşi, „Decada cărţii ştiinţifice şi tehnice".

Cu acest prilej, librăriile din Capitală şi din cele cinci oraşe din regiunea Bucureşti, standurile din întreprinderi şi instituţii, vor organiza expoziţii şi acţiuni de difuzare cu lucrări de specialitate. La librăria Academiei Republicii Socialiste România se prezintă, în afara vitrinelor tematice cu producţia editurilor Tehnică, Agro-Silvică, Politică, Academiei, Ştiinţifică, Medicală, Didactică şi Pedagogică, şi o masivă expoziţie de carte ştiinţifică şi tehnică.

În cinstea acestui eveniment, editurile de specialitate au scos o serie de lucrări care întregesc fericit producţia editorială ştiinţifică şi tehnică.

De asemenea, se vor organiza întîlniri ale cititorilor cu redactorii de specialitate.

Deschiderea festivă va avea loc joi 16 noiembrie, la librăria Academiei Republicii Socialiste România, unde va lua cuvîntul acad. Alexandru Graur, directorul general al Editurii Academiei.

Consfătuire republicană pe tema prevenirii şi combaterii eroziunii solului

Între 9 şi 11 noiembrie a.c. s-au desfăşurat la Iaşi lucrările consfătuirii de lucru, pe ţară, pe tema prevenirii şi combaterii eroziunii solului. La consfătuire au participat reprezentanţi ai Consiliului Superior al Agriculturii şi Uniunii Naţionale a Cooperativelor Agricole de Producţie, ai consiliilor agricole şi uniunilor cooperatiste regionale şi raionale, specialişti de la direcţiile regionale de îmbunătăţiri funciare şi organizarea teritoriului, din întreprinderi agricole de stat şi cooperative agricole, cercetători ai staţiunilor experimentale, cadre didactice de la institute de învăţămînt superior etc.

Referatele prezentate cu acest prilej şi discuţiile purtate au constituit un rodnic schimb de experienţă privind realizarea lucrărilor de prevenire şi combatere a eroziunii solului prevăzute în planul cincinal. Un accent deosebit s-a pus pe aplicarea în complex a tuturor măsurilor antierozionale — proiectarea lucrărilor de prevenire şi combatere a eroziunii pe bazine hidrografice, folosirea terenurilor în pantă prin plantaţii de vii şi pomi, valorificarea terenurilor erodate prin culturi forestiere, întreţinerea corespunzătoare a lucrărilor antierozionale etc.

Specializarea unor unităţi de reparaţii

Începînd cu acest trimestru, Uzina de reparaţii Dudeşti-Cioplea se specializează în repararea motoarelor de tractor, iar cea de la Ciulniţa în repararea şasiurilor. Se va realiza astfel o creştere a producţiei cu 74 şi respectiv 68 la sută peste prevederile planului.

Specializarea acestor unităţi se înscrie în ansamblul de măsuri preconizate în vederea organizării ştiinţifice a producţiei şi a muncii în uzinele de reparaţii ale Consiliului Superior al Agriculturii. În urma aplicării lor se va obţine, în acest cincinal, potrivit calculelor preliminare, o producţie peste plan de 450 milioane lei, fără investiţii suplimentare. Productivitatea muncii va creşte, de asemenea, cu 12 la sută.

Finala celor 500 000 de artişti amatori

Cei de-al optulea concurs al artiştilor amatori a intrat în faza finală. La această importantă competiţie participă 15 000 dintre cei mai valoroşi corişti, orchestranţi, dansatori şi membri ai brigăzilor artistice de agitaţie, evidenţiaţi dintre cei 500 000 care au luat startul la 1 ianuarie 1967.

În acest an, finala se desfăşoară nu printr-o întrecere organizată la Bucureşti, ca pînă acum, ci după o formulă nouă. Artiştii amatori se deplasează, pentru zilele de simbătă şi duminică, pe grupe de regiuni, într-unul din marile oraşe ale ţării, unde acelaşi juriu audiază spectacolele prezentate, economisindu-se astfel timp preţios, drumuri lungi şi cheltuieli suplimentare. În plus, fireşte, la spectacole pot participa mai mulţi spectatori.

Primele popasuri ale finaliştilor au avut loc la Cluj, Timişoara, Galaţi şi Constanţa, urmînd ca oraşele Bacău, Braşov şi Bucureşti să găzduiască în continuare, turneul valoroşilor artişti amatori.

Plecări

Luni seara a plecat spre Praga o delegaţie de specialişti din Consiliul Superior al Agriculturii, condusă de Nicolae Ionescu, vicepreşedinte al Consiliului în vederea semnării unei convenţii fito-sanitare între România şi Cehoslovacia.

Timpul probabil

În ultimele zile, vremea a fost în general frumoasă. În toate regiunile ţării temperatura aerului a suferit oscilaţii importante mai ales în timpul nopţii. Minimele au coborît deseori sub zero grade, în unele raioane din Transilvania şi Moldova atingînd minus 3 şi minus 7 grade şi producînd îngheţ la suprafaţa solului.

Pentru intervalul 16—21 noiembrie (datorită faptului că în actuala situaţie atmosferică este aşteptat un transport de aer oceanic, care nu va afecta decît regiunile din nordul ţării), vremea nu va suferi modificări importante. La începutul intervalului, ea va fi relativ frumoasă, cu cer variabil, mai mult senin noaptea. Ulterior, începînd din nord-vestul ţării, se vor produce înnorări mai persistente, dar precipitaţiile vor fi neînsemnate. Acestea vor cădea sub formă de ploaie, în zona de deal din Transilvania şi nordul Moldovei transformîndu-se în lapoviţă şi ninsoare.

Temperatura aerului va fi în scădere uşoară în a doua parte a intervalului. Minimele vor fi cuprinse între minus 2 şi plus 6 grade, iar maximele între 4 şi 12 grade, local mai ridicate în sudul ţării.

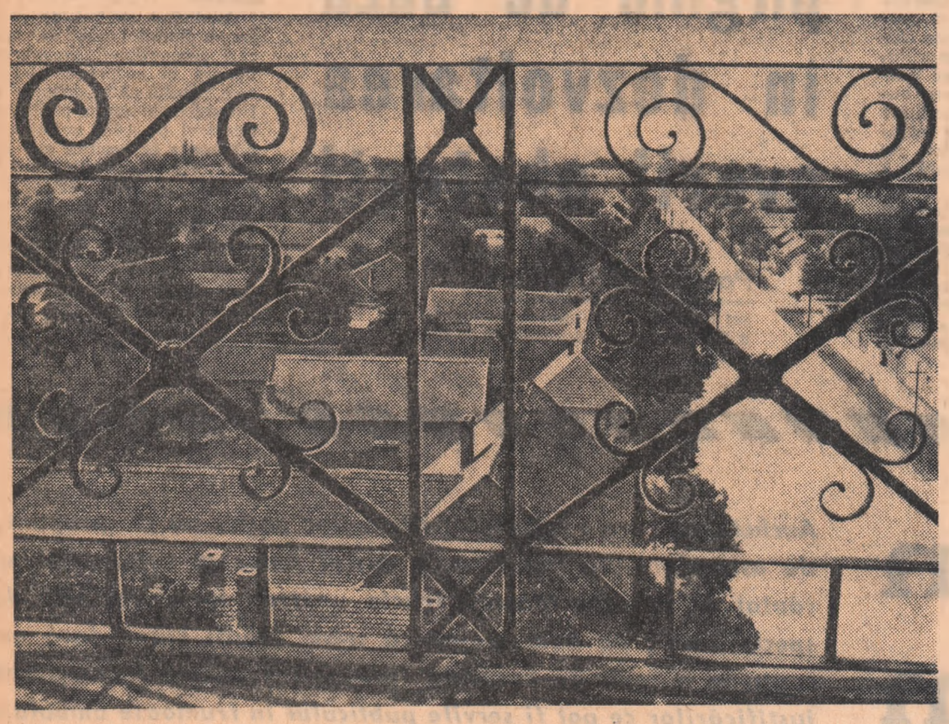

Comuna Sîntana din regiunea Crişana. Case mari şi frumoase, străzi drepte, lumină electrică, numeroase aşezăminte noi de folos obştesc. Una din localităţile noastre rurale, unde preocuparea pentru sistematizare, pentru amenajări raţionale, adecvate profilului social-economic al comunei, a şi început să-şi spună elocvent cuvîntul.

Foto: Gh. VINŢILĂ

FERTILIZAREA

(Urmare din pag. 1)

substanţe hrănitoare asimilabile decît cele mai bogate soluri din ţară. De aceea, aş defini ca etapă iniţială pentru Dobrogea şi, fără îndoială chiar pentru alte zone, cea în care nu se foloseau de loc îngrăşăminte. Această etapă este specifică agriculturii dinainte de cooperativizare.

A doua etapă comportă aplicarea unor cantităţi relativ mici de superfosfat, aplicat unilateral, cu care se obţin sporuri însemnate de producţie. În această etapă, care corespunde, ca fundament ştiinţific, cercetărilor efectuate în perioada anilor 1936—1955 în Dobrogea şi în alte regiuni ale ţării, se mai află un anumit număr de unităţi cooperatiste din regiunea noastră.

La un moment dat se obţine o eficienţă crescută a culturii grîului prin aplicarea îngrăşămintelor cu azot, administrate împreună cu superfosfatul, care are rolul de a păstra şi mări rezerva fosfatică a solului. Aceasta este etapa a III-a, actuală în Dobrogea pentru unităţile de stat şi majoritatea cooperativelor agricole din regiune, care aplică doze mici şi mijlocii de azotat de amoniu şi superfosfat. Pe măsură ce se măreşte cantitatea de substanţe hrănitoare din sol, îngrăşămintele cu fosfor şi cele cu azot se asociază în doze mari şi foarte mari, aşa cum procedează deja cîteva unităţi de stat importante producătoare de grîu, precum şi staţiunea experimentală.

Etapa a IV-a aparţine deocamdată viitorului. Pe baza rezultatelor preliminare, la un anumit nivel de acumulare a azotului şi fosforului în sol, urmează să devină eficientă aplicarea îngrăşămintelor cu potasiu, în acelaşi timp cu aplicarea în continuare a îngrăşămintelor cu azot şi fosfor.

Peste un timp, pe care îl evaluez la cel puţin 10—15 ani, după parcurgerea tuturor etapelor amintite mai sus, va apare necesitatea de a corecta raportul între macro şi microelementele din sol, raport care devine nefavorabil. Corectarea va fi realizată prin administrarea de microelemente, concomitent cu îngrăşămintele cu azot, fosfor şi potasiu. Aceasta va fi cea de a V-a etapă, pe care nu o consider ultima.

— Credem că ar fi oportun să subliniaţi în continuare, şi semnificaţia practică a ideilor pe care le-aţi expus.

— Socotesc că ar trebui să se reţină ca idee esenţială faptul că fertilizarea trebuie făcută diferenţiat, ţinînd seama în primul rînd de istoricul aplicării îngrăşămintelor chimice pe fiecare tarla.

În acelaşi timp, comportarea îngrăşămintelor în Staţiunea experimentală Dobrogea, care aplică de mulţi ani fertilizarea continuă, este diferită de cea din alte unităţi, care au aplicat cantităţi mai mici de îngrăşăminte. Din această cauză există pericolul ca rezultatele obţinute pe terenuri cu fertilitate mare să nu fie aplicabile pe terenurile cu fertilitate mai redusă. Acest lucru impune ca recomandările care se fac producţiei în cadrul unităţilor să ţină seama de etapa de fertilizare în care se găseşte fiecare tarla.

Perfecționarea sistemului de evidență contabilă în cooperativele agricole

ASPECTE ALE SIMPLIFICĂRII DOCUMENTELOR PRIMARE

Premisa esențială a simplificării evidenței economice în toate compartimentele ei, și în special a evidenței contabile din cooperativele agricole, o constituie existența unei documentații primare cît mai simple, clare și care să oglindească strict fenomenul economic petrecut. Totodată, documentele de evidență primară trebuie să fie astfel întocmite încît să poată fi ușor verificate și prelucrate, să aibă o circulație rațională.

Părerea noastră este că în momentul de față modul de concepere, întocmire, circulație și contabilizare a unor documente de evidență primară în cooperativele agricole nu codespunde întrutotul acestor deziderate.

Astfel, dacă ne referim la unele documente prevăzute în instrucțiunile nr. 12 500/1966 ale Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, în care se consemnează obținerea producției, se poate arăta că acestea conțin, pe lîngă unele date absolut necesare, cum ar fi cele care privesc unitatea de producție, cantitatea obținută etc., și unele explicații sau indicatori care nu și-au dovedit cîtuși de puțin utilitatea. De exemplu, documentul primar în care se consemnează rezultatele obținute cu ocazia recoltării produselor agricole („jurnalul recoltatului"), folosind în exclusivitate scopurilor interne ale cooperativelor agricole, ar trebui conceput și completat în conformitate cu aceasta ; el ar trebui deci să cuprindă numai datele necesare unei complete informări asupra îndeplinirii planului de producție. De aceea,

propunem ca acest document să fie întocmit pentru fiecare cultură și să rămînă deschis pînă la terminarea recoltării.

Potrivit acestei propuneri, anexa 7 „jurnalul recoltatului", la instrucțiunile 12500/1966, ar arăta astfel :

COOPERATIVA AGRICOLĂ DE PRODUCȚIE

. . . . . .

Brigada nr. . . . . .Echipa nr. . . . . .

JURNALUL RECOLTATULUI
Cultura... GRÎU

Data	Suprafața recoltată (ha)		Cantitatea recoltată — kg	
	Zilnic	Totală	Zilnic	Totală
1. VIII. 1967	5	5	10 000	10 000
2. VIII. 1967	7	12	10 500	20 500
3. VIII. 1967	11	23	19 800	40 300

Brigadier,

Față de documentul folosit în prezent, formularul propus nu conține unele date-preambul (comună, raion), sînt eliminate datele privind valoarea producției obținute și nu mai este rezervat un loc special pentru contare.

Datele privind valoarea producției sînt excluse din acest document, deoarece, plecînd de la ideea că în contabilitate nu se vor mai face înregistrări parțiale pe baza fiecărui act de evidență primară, se înțelege că nu-și mai are rostul efectuarea de calcule aritmetice pe fiecare document. Multimea de calcule parțiale va fi înlocuită cu o singură operațiune de ponderare a cantității totale de produse obținute, cu prețul de evaluare a acesteia. Din aceeași cauză, devine inutilă și contarea pe fiecare document primar în parte.

Întocmirea „jurnalului recoltatului" astfel conceput cade în sarcina brigadierului, care trebuie să-l completeze în fiecare zi cu datele privind suprafața recoltată și producția obținută.

În condițiile în care organizarea muncii are la bază, ca unitate de producție, brigada, „jurnalul recoltatului" se întocmește cîte unul pentru fiecare cultură. Dacă activitatea de producție și rezultatele acesteia se urmăresc pe fiecare echipă, atunci și jurnalul respectiv se va întocmi pentru fiecare cultură și echipă. Circulația acestui document poate avea loc fie la terminarea recoltării culturii pentru care se întocmește, fie în fiecare zi.

În primul caz, însuși „jurnalul recoltatului" va servi ca centralizator al producției recoltate de la o brigadă, la contabilitate urmînd a se acumula și valorifica cu ușurință datele cantitative ale tuturor brigăzilor ; în felul acesta se face o singură operațiune contabilă la sfîrșit de lună sau la terminarea recoltării.

În cazul în care „jurnalul recoltatului" se depune la contabilitate în fiecare zi, considerăm că nu este necesară și înregistrarea lui în contabilitate tot zilnic ; aceste documente pot fi păstrate în mape ținute pentru fiecare brigadă în parte, iar la sfîrșitul lunii sau al recoltării datele cantitative se pot centraliza într-un jurnal al recoltatului, de aceeași formă, care să cuprindă însă în plus o coloană sau un rînd pentru valoarea totală. Pe un asemenea document centralizator se va face și operațiunea de contare și apoi, pe baza lui, înregistrările în evidența sintetică și analitică a cooperativei.

De asemenea, considerăm că este bine ca înregistrarea în evidența contabilă a producției de lapte obținute să se facă o singură dată pe lună, pe baza jurnalelor de mulsori, centralizate pe cooperativă. Totodată ar fi indicat, ca obținerea și justificarea laptelui să fie consemnate într-unul și același document, și aceasta întrucît, atît „jurnalul de mulsori", cît și „situația justificării laptelui" cuprind o serie de date comune, cum sînt : zilele lunii, numărul vacilor sau oilor mulse, total lapte muls etc.

Utilizarea unor asemenea documente ar duce la degrevarea celui însărcinat cu responsabilitatea producției de o seamă de calcule, iar în cadrul lucrărilor de contabilitate s-ar elimina un volum foarte mare de operațiuni ; totodată, cadrele economice ale cooperativei ar beneficia astfel de timpul necesar efectuării unui control eficient asupra consumului de materiale și de muncă și asupra consemnării corecte și la timp în documente a rezultatelor de producție obținute.

În legătură cu evidența gestionară și contabilă a producției obținute, a materiilor și materialelor, a combustibilului și furajelor, a semințelor și insecto-fungicidelor etc., există și alte posibilități de simplificare atît prin suprimarea unor paralelisme, cît și prin reducerea efectivă a volumului de muncă necesar efectuării diferitelor lucrări legate de această evidență. Considerăm, de asemenea, că în ceea ce privește evidența tehnic-operativă și analitică a materialelor și produselor, ar fi potrivit ca la contabilitate să se țină numai evidența valorică, înlăturîndu-se paralelismul ce se creează prin înregistrarea mișcărilor cantitative atît la magazie, cît și la contabilitate. În acest sens

propunem ca la magazie să se țină fișe de magazie care se deschid pentru fiecare fel de material, iar la contabilitate să se deschidă fișe numai valoric, înregistrările efectuîndu-se pe baza documentelor privind intrările și ieșirile primite de la magaziner și înaintate periodic de către acesta la contabilitate, împreună cu un borderou al documentelor predate.

Am arătat cîteva aspecte legate de concepere, întocmirea și circulația unor documente de evidență primară, considerînd că acestea se încadrează în acțiunea desfășurată în scopul simplificării și raționalizării, în cadrul cooperativelor agricole, a evidenței economice în general și a evidenței contabile în special.

Constantin CROITORU
Ilie BĂVIȚĂ
de la Institutul de cercetări pentru economia agrară

Preocupări de toamnă la Daia

Încheierea bilanțului eforturilor unui an se împletește strîns, și la cooperativa agricolă din comuna Daia, regiunea București, cu acțiuni ce vizează soarta recoltelor viitoare.

Arăturile adînci de toamnă ocupă, în aceste zile, primul loc în sfera preocupărilor (fotografia de sus).

Bine dezvoltată, cultura de grîu de pe cele 500 de hectare este pregătită să întîmpine iarna. Asigurările pe care Maria Ion, inginerul agronom al cooperativei, le dă brigadierului Constantin Alexandru nu sînt lipsite de temei (fotografia din mijloc).

De la cooperativa din comuna Daia iau drumul piețelor ultimele cantități de legume. Bilanțul va consemna, firește, și veniturile realizate din sectorul legumicol, care, pînă acum, depășesc 600 000 de lei (fotografia de jos).

Foto : AGERPRES

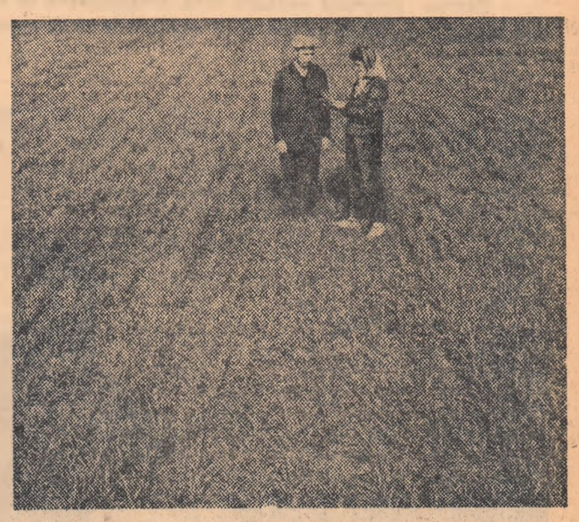

REVIZIILE DE FOND

(Urmare din pag. 1)

regionale Crișana, Banat, Mureș-Autonomă Maghiară, Suceava și Uniunea orășenească București.

Factorii care au determinat nerealizarea integrală a planului de verificări pe primele trei trimestre ale anului curent sînt, în parte, de natură obiectivă. Astfel, în trimestrul I instructorii contabili de la uniuni au fost folosiți în acțiunile de închidere și deschidere a anului financiar, pregătirea și desfășurarea adunărilor generale de sfîrșit de an, și mai ales, în verificarea planurilor financiare. În trimestrele II și III, ei au fost antrenați în analiza cooperativelor slab dezvoltate și urmărirea aplicării măsurilor stabilite pentru îndreptarea acestor unități. De asemenea, au fost folosiți în verificări parțiale, cerute de organele locale, în urma unor sesizări și reclamații, ceea ce a consumat o bună parte din timpul necesar verificărilor. Au fost frecvente și cazurile în care s-a impus necesitatea de a se aprofunda problemele și a se extinde verificările pe mai mulți ani, datorită unor abateri și nereguli constatate, ceea ce a determinat prelungirea duratei de verificare. În regiunea Iași, de exemplu, la cooperativa agricolă Roșiești s-au descoperit pagube în valoare de 214 000 de lei, la Lețcani — de 176 000 de lei, la Grajduri — de 166 000 de lei, la Oțeleni și Rășcani — de cîte 126 000 de lei.

De altă parte însă, **nerealizarea planului de verificări se datorește unor neajunsuri ale uniunilor în organizarea și desfășurarea acestei importante activități.** Luna trecută, de exemplu, erau în urmă cu evidența contabilă peste 370 de cooperative agricole.

Neefectuarea tuturor reviziilor planificate și calitatea necorespunzătoare a unora dintre revizii se datorește și altor cauze, pentru înlăturarea cărora trebuie depuse eforturi mai mari. **Sînt de semnalat deficiențe în colaborarea dintre instructorii contabili ai uniunilor și inspectorii de specialitate de la filialele Băncii Naționale. În timp ce instructorii contabili ai uniunilor cooperatiste efectuează o verificare în 20-25 de zile, inspectorii băncii au participat în primul semestru, în medie numai cîte 5-10 zile, limitîndu-se doar la controlul specific : disciplina de casă și de contare, eficiența folosirii creditelor acordate etc.** În cursul trimestrului III, colaborarea s-a îmbunătățit în unele regiuni, ca Oltenia, Bacău, Maramureș, Hunedoara, verificările fiind efectuate în echipă, de instructorii contabili și inspectorii băncii, ceea ce a condus la scurtarea perioadei planificate și la realizarea calitativă a planului de revizii. În regiunile în care colaborarea cu organele băncii s-a menținut la nivel formal și sporadic, cum s-au petrecut, de exemplu, lucrurile în regiunile Banat, Crișana și Suceava, planul de revizii e rămas în urmă.

Calitatea muncii organelor de revizie se prezintă, în multe cazuri, încă la un nivel scăzut și pentru că instructorii au un volum mare de lucrări (fiecare trebuie să verifice cîte 8-9 cooperative agricole), precum și din cauză că mulți dintre ei nu au experiența și calificarea necesare.

La toate aceste deficiențe, se adaugă și altele care explică, dar în nici un caz nu justifică, rămînerile în urmă constatate în munca de revizie și control a gestiunilor cooperativelor agricole. **Nu sînt rare cazurile cînd instructorii contabili sînt folosiți în diferite campanii agricole sau în alte acțiuni, fără legătură directă cu munca lor.** Astfel, în raionul Adjud, regiunea Bacău, un instructor contabil a fost folosit timp de 19 zile pentru campania agricolă, iar 52 de zile pentru rezolvarea unor sesizări. De asemenea, un instructor contabil din regiunea Argeș a fost folosit în campania agricolă 14 zile, iar la raionul Oradea, instructorii contabili au fost folosiți în diferite campanii cîte 14 zile.

În unele cazuri, birourile executive ale uniunilor raionale nu acordă suficientă atenție modului cum sînt efectuate verificările în cooperativele agricole și nu depun toată străduința pentru valorificarea în întregime și la timp a actelor de control. Spre exemplu, birourile executive ale uniunilor raionale Sighet și Vișeu n-au analizat nici un proces-verbal de verificare. Aceste analize nu au fost făcute nici la cooperative, în fața consiliilor de conducere și a adunărilor generale. La alte uniuni raionale — din regiunile Argeș, Crișana, Iași, Mureș-Autonomă Maghiară și Ploiești — analizele proceselor verbale s-au efectuat numai parțial și, ca atare, ineficient.

În vederea lichidării deficiențelor constatate se impune luarea de măsuri hotărîte care să asigure un ritm intens în activitatea de verificare și să ducă la creșterea calității muncii instructorilor contabili.

Se impune, în primul rînd, ca **instructorii contabili să fie folosiți numai în munca de îndrumare contabilă, de verificare a modului cum se aplică controlul preventiv și se efectuează reviziile financiar-gestionare la cooperativele agricole, cu respectarea strictă a prevederilor legale.**

Este, de asemenea, imperios necesar ca ritmul verificărilor să fie intensificat în așa fel încît să se asigure verificarea tuturor cooperativelor agricole prevăzute în plan, nu mai tîrziu de ultima decadă a lunii noiembrie, avîndu-se în vedere că începe acțiunea de inventariere și închidere a gestiunii anuale, acțiune la care trebuie să ia parte nemijlocit și instructorii contabili. Pentru realizarea integrală a planului de verificări, instructorii contabili din raioanele în care planul anual de revizii a fost îndeplinit vor fi repartizați pentru efectuarea verificărilor la raioanele rămase în urmă.

Prezintă importanță deosebită **respectarea măsurii indicate de Uniunea Națională ca uniunile regionale și raionale să analizeze lunar stadiul verificărilor financiar-gestionare, să ia măsuri ca definitivarea actelor de control să se facă împreună cu jurisconsultul uniunilor și să valorifice în termen concluziile verificărilor.**

Completarea de urgență a posturilor vacante de instructori contabili este una din condițiile realizării în mod corespunzător a activității financiar-contabile ; spre acest obiectiv uniunile cooperatiste trebuie să-și îndrepte, de asemenea, mai mult atenția.

Pe lîngă măsurile luate de Uniunea Națională, în scopul creșterii calificării cadrelor contabile, se impune ca **uniunile regionale și raionale să depună eforturi mai susținute pentru instruirea tuturor acestor cadre care muncesc în cooperativele de pe teritoriul respectiv.**

Paralel cu această preocupare, este necesar să se organizeze, în fiecare regiune, instruirea președinților comisiilor de revizie din cooperativele agricole, astfel încît aportul acestor comisii la creșterea, buna gospodărire și apărare a avuției obștești a cooperativelor să crească substanțial.

CARNET DE REPORTER

ZI DE AVANS

Intîlnindu-l deunăzi pe tovarășul Ion Delcea, Erou al Muncii Socialiste, directorul S.M.T.-ului Circea din regiunea Oltenia, i-am pus întrebarea ce se folosește în asemenea prilejuri : „Ce mai e nou ?", la care dînsul mi-a răspuns prompt :

— Vino mîine pe la Circea, că e zi de „leafă" la cooperativă. Împart pe luna trecută 220 000 de lei.

Desigur, interlocutorul glumise, folosind termenul obișnuit la S.M.T. Dar, într-un anumit sens, avea dreptate. Lună de lună, cu regularitate, cooperativa agricolă din Circea acordă membrilor ei avansuri bănești. Și anume, jumătate din valoarea retribuției în numerar ce se cuvine la zile-muncă efectuate în perioada respectivă, restul de bani, precum și produsele, împărțindu-se la sfîrșitul anului, după încheierea bilanțului. Iar sumele nu sînt de loc mici. Fiecare cooperator, participant activ la activitatea obștească încasează lunar între 350—500 de lei (cîte 10 lei la ziua-muncă).

Iată cîteva cazuri concrete. Jane Miertoiu are în primire 13 vaci. Ea a primit 12,43 zile-muncă pentru îngrijirea vacilor, 7 zile-muncă pentru obținerea unui vițel și 16 zile-muncă pentru realizarea unei producții de 1913 litri de lapte. Deci, în total, 35,43 zile-muncă × 10 lei = 354,30 lei. Veronica Petcu îngrijește 31 de viței din categoria 0—6 luni ; ea a realizat 55 de zile-muncă, primind un avans lunar de 550 de lei.

Acordarea de avansuri bănești lunare are un puternic efect stimulator pentru participarea la lucru a cooperatorilor. Aceasta are o deosebită importanță pentru cooperativa din Circea, care, fiind amplasată în zona industrială a orașului Craiova, duce lipsă de brațe de muncă. Bărbații din comună, tineri și chiar vîrstnici, sînt, în marea lor majoritate, angajați la diferite întreprinderi și instituții din Craiova. În aproape toate gospodăriile țărănești de aici există cel puțin un salariat, din venitul căruia ar putea trăi toți membrii familiei. Cu toate acestea, cei rămași în sat, printre care multe femei și mulți bătrîni, participă cu regularitate la muncă. Este semnificativ, în acest sens, faptul că din cei 1 182 de cooperatori apți de muncă existenți în comună vin zi de zi la lucru aproape o mie. Elisabeta Iacob, al cărei soț este tehnician la „Electroputere", de pildă, îndeplinește funcția de șefă de echipă și lucrează efectiv într-o brigadă de cîmp. Vin zi de zi la lucru și Elena Mușatescu, al cărei soț este contabil la C.F.R. Craiova, Ilie Popescu, pensionar de stat și mulți alții. De bună seamă, sînt și destui bărbați a căror preocupare principală este activitatea în cooperativă, nemaivorbind de faptul că, în anumite perioade de vîrf a lucrărilor agricole, chiar și cei salariați vin la muncă, bineînțeles, în timpul lor liber.

Așa se explică în bună măsură de ce cooperativa agricolă din Circea se dezvoltă an de an, obține producții și venituri mari. În acest an, de exemplu, grîul a dat, în medie la hectar, 2000 kg, iar porumbul 2 600 kg — dublu față de acum cinci ani. Producții bune se obțin și de la cele 310 taurine, 440 ovine, 320 de porcine și 2 500 de păsări — ce alcătuiesc sectorul zootehnic al unității. Din valorificarea produselor, cooperativa și-a propus să realizeze în anul trecut un venit bănesc de 1 704 700 de lei și a obținut 3 296 138 de lei, revenind astfel un venit bănesc de aproape 275 000 de lei la suta de hectare de teren agricol.

Și în acest an sînt perspective ca venitul planificat, de aproape trei milioane de lei, să fie realizat. Prin sporirea veniturilor cooperativei crește și valoarea zilei-muncă ; în ultimii trei ani, aceasta a fost de peste 30 lei, din care 20 de lei în numerar, de la 20,44 lei, respectiv 10 lei în numerar, cît se acorda în 1963.

Acesta este unul din „secretele" participării active la lucru a cooperatorilor din Circea.

Em. ALBULESCU

VÎNZĂRI ◤ CUMPĂRĂRI ◤ SCHIMBURI

● Mături din nuiele, fără coadă, la prețul de 2,80 lei bucata, produc și oferă spre VÎNZARE cooperativele agricole de producție din comunele Rugășești, Măgoaja și Strîmbu, raionul Dej, regiunea Cluj. Se primesc comenzi cu anticipație pentru anul 1968, pe adresa unităților, pentru orice număr de mături.

● Întreprinderea pentru recuperarea, recondiționarea și valorificarea ambalajelor — I.R.V.A. — Galați are în stoc și VINDE la prețuri reduse, prin depozitele sale din orașele Galați, Brăila, Focșani, următoarele :
— butoaie de 100 litri a 55 lei bucata ;
— lăzi pentru legume-fructe, dimensiuni 564 × 364 × 300, a 14 lei bucata ;
— lăzi de dimensiunile 410 × 315 × 230, a 8 lei bucata ;
— lăzi pentru conserve, dimensiunile 600 × 400 × 124, a 11 lei bucata ;
— lăzi compartimentate pentru sticle, a 17 lei bucata.
Pentru comenzi și alte informații, adresați-vă I.R.V.A. Galați, str. Vadul Cărăbuș, nr. 3.

● Cooperativa agricolă Lipia, oraș Buzău, regiunea Ploiești, vinde 4 semănători noi de porumb pentru tracțiune animală cu două rînduri și cumpără 7 000 bucăți spalieri din beton lungi de 2.80 m sau 3,25 m.

● Uzina de reparații Galați
ANGAJEAZĂ :
— muncitori strungari și muncitori mecanici de reparații tractoare și motoare — cu pregătire profesională corespunzătoare.
Cei interesați se vor adresa uzinei, Bd. George Coșbuc, nr. 256, Galați.

● Trestie pentru tavane — 30 000 de metri pătrați — are în stoc și VINDE cooperativa agricolă de producție din comuna Andrid, raionul Carei. Prețul : 0.88 lei per metru pătrat.

● 25 de căruțe țărănești, a 4 800 de lei bucata, VINDE cooperativa agricolă de producție din comuna Tiriam, raionul Carei. Doritorii pot adresa comenzi ferme pentru confecționarea de căruțe în anul 1968.

● Material de construcții — 10 000 metri cubi de bile-manele și bușteni de fag cu diametru de 25—50 cm — precum și araci pentru viță de vie VÎND cooperativele agricole de producție din comunele Gheorghieni, Ciumani, Joseni și Suseni, raionul Gheorghieni, regiunea Mureș-Autonomă Maghiară.

● Cooperativa agricolă de producție din comuna Berveni, raionul Carei, VINDE 150 de coșuri din nuiele pentru căruțe, a 120 de lei bucata. Unitatea primește comenzi și execută la cerere asemenea coșuri.

● I.R.V.L.F. Galați, prin oficiile raionale și achizitorii din toate comunele și satele regiunii Galați, ACHIZIȚIONEAZĂ :
— ceapă uscată, usturoi uscat, prune uscate și afumate și cartofi de toamnă.
De asemenea, unitățile cooperației de consum achiziționează aceste produse pentru I.R.V.L.F. prin achizitorii și toate magazinele sătești. Mărfurile urmează să fie plătite la prețurile zilei, în raport cu calitatea respectivă.
În mod special la ceapă uscată se vor plăti următoarele prețuri : ceapă arpagic calitatea I — 1,8 lei/kg, calitatea II — 1,45 lei/kg ; ceapă de apă calitatea I — 1,45 lei/kg, calitatea II — 1,20 lei/kg.

● Oficiul regional de aprovizionare tehnico-materială a cooperativelor agricole de producție Galați VINDE din stoc, prin bazele sale, următoarele :
— ventilatoare pentru uscat fîn, cu prelată ; bidoane de lapte ; butoale metalice a 200 litri ; semănători de porumb cu tracțiune animală ; stingătoare portative CO_2 de 12 litri ; cazmale, lopeți, sape, coase, țesale ; luminări fumigene ; pluguri pentru vie ; sîrmă neagră de 1,8—2 mm ; mașină de stropit și prăfuit, cu tracțiune animală ; foarfece de tuns oi ; motor de tractor U-650 ; pietre polizor diverse ; detersin pastă ; rezervoare cilindrice orizontale de 1 000 litri ; rezervoare cilindrice verticale de 3 000 litri și rezervoare dreptunghiulare de 1 000 și 3 000 litri.
Comenzile se vor adresa la Oficiul regional de aprovizionare, str. Dogăriei nr. 26, Galați.

● Cooperativa agricolă de producție „Drumul lui Lenin" din satul Vaida, comuna Roșiori, raionul Oradea, VINDE juninci pentru reproducție și scrofițe de prăsilă.
Prețul : la înțelegere.

● I.R.V.A. Argeș VINDE unităților agricole de stat și cooperatiste, precum și populației :
— butoaie fag, capacitatea 100 litri, la prețul de 55 lei bucata ;
— lăzi fag, capacitatea 25 kg, la prețul de 8 lei bucata ;
— deșeuri de diverse esențe, la prețul de 105 lei tona.
Doritorii se vor adresa la depozitele I.R.V.A. din : Pitești — strada Gării Nr. 11, Cîmpulung — strada Mărăști Nr. 1, Curtea de Argeș — strada Victoriei Nr. 50, Rm. Vîlcea — strada Ostroveni și Slatina — strada Magaziilor Nr. 10.

Buletinul lucrărilor agricole

Arăturile pentru însămînțările de primăvară au constituit, ca și în săptămîna precedentă, lucrarea ce a concentrat cel mai mare volum de eforturi. Numeroase întreprinderi agricole de stat și cooperative agricole de producție au încheiat arăturile. În această situație se află îndeosebi unitățile agricole din regiunile Crișana, Maramureș, Suceava, Bacău și Oltenia, unde s-au obținut, de altfel, și cele mai bune rezultate.

Conform datelor centralizate la Consiliul Superior al Agriculturii, în întreprinderile agricole de stat și cooperativele agricole de producție au fost efectuate arături pentru însămînțările de primăvară pe o suprafață ce reprezintă mai mult de 80 la sută din sarcinile planificate. În întreprinderile agricole de stat, de exemplu, au fost arate pînă în prezent peste 117 000 de hectare. Cele mai bune rezultate le-au obținut unitățile din trusturile I.A.S. Bacău, Crișana, Maramureș, Oltenia și Argeș. Comparația cu realizările de anul trecut, la arături de toamnă, pune în evidență o depășire în acest an ce însumează peste 600 000 de hectare. Cu toate acestea, într-o serie de regiuni — Mureș-Autonomă Maghiară, București, Brașov, Ploiești și Cluj — datorită lipsei de operativitate cu care se lucrează la eliberarea terenurilor, cît și neutilizării întregului randament al tractoarelor, se înregistrează ritmuri scăzute. Ca urmare, realizările întreprinderilor agricole de stat din regiunile București, Suceava, Galați, și Mureș-Autonomă Maghiară se situează sub media pe țară. Și procentele ce consemnează stadiul lucrării în cooperativele agricole sînt concludente : 72 la sută în regiunea București, 71 la sută în regiunea Brașov și 66 la sută în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară.

Importante preocupări specifice perioadei privesc legumicultura. Se înscriu aici : amenajarea și reamenajarea terenurilor pentru irigat și construirea de răsadnițe. Prima acțiune nu se bucură încă de atenția necesară în regiunile Argeș, Brașov, Galați și Ploiești, unde nu a fost începută nici în ultima vreme.

Starea timpului permite încă desfășurarea în bune condiții a tuturor acestor lucrări, încît în zilele ce urmează realizările să se apropie de nivelul planurilor.

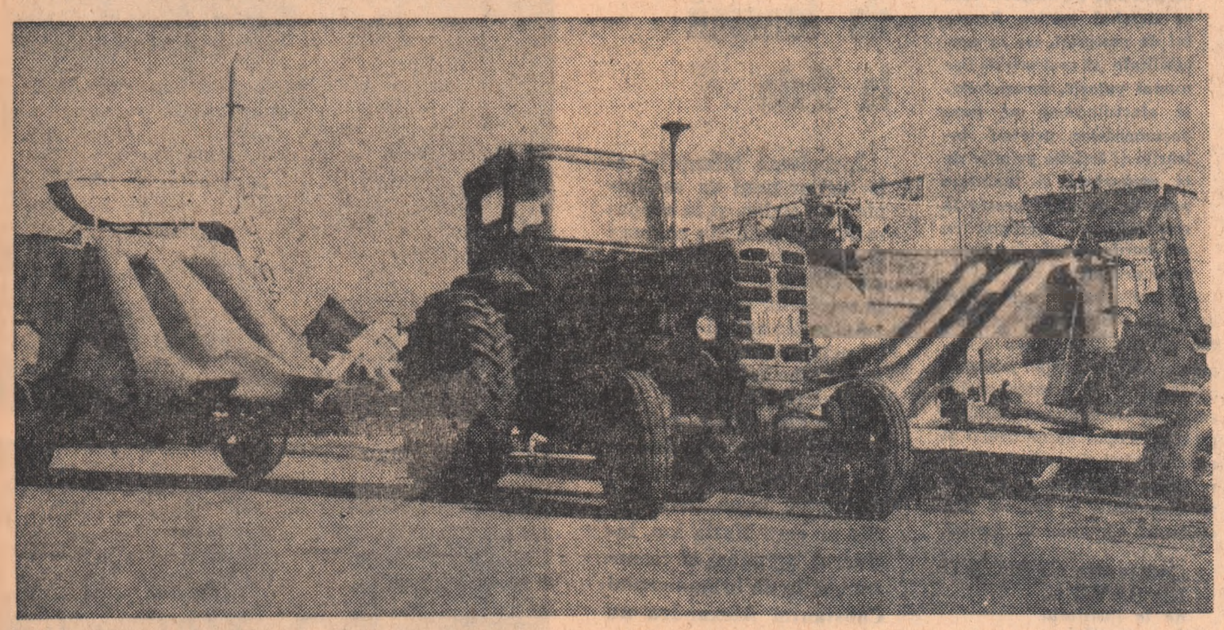

Uzinele „Semănătoarea" din București își aduc an de an aportul la dezvoltarea bazei tehnico-materiale a agriculturii, livrînd unităților agricole de stat mașini tot mai diverse și perfecționate. În fotografie : pe rampa de expediere, un nou lot de combine sînt pregătite pentru a lua drumul ogoarelor.

Foto : AGERPRES

PUNCTE DE VEDERE

RAPORTUL DINTRE CERCETAREA FUNDAMENTALĂ și cea APLICATIVĂ

Ing. Victor TĂTARU
directorul Stațiunii experimentale complexe Turda

Paralel cu dezvoltarea științei s-a ivit necesitatea clasificării ramurilor ei componente. Unul din criteriile de clasificare ține de intensitatea relației existente sau posibile între diversele științe și domeniile practice corespunzătoare. August Comte, în secolul trecut, susținea că ansamblul cunoștințelor noastre despre natură și suma procedeelor utile de acțiune asupra naturii constituie două sisteme complet separate în esența lor, existînd științe pure și științe aplicate. A. M. Ampère conchidea, în aceeași notă, că fiecărei științe teoretice îi corespunde o știință practică.

Această separare cu pronunțat caracter opozițional, care a fost, desigur, utilă la vremea ei, se mai profesează uneori și astăzi. Cauza trebuie căutată, cred eu, în intervertirea termenilor, în punerea semnului egal între cuvintele știință și cercetare, care desemnează noțiuni distincte. Faptul face să se observe mai puțin că **și cea mai abstractă dintre științe conține elemente de aplicativitate, lucru de așteptat dacă avem în vedere că știința urmărește totdeauna să sporească forța omului de a acționa asupra naturii și a o influența pe traiectoria satisfacerii tot mai depline a trebuințelor umane.** Cît privește științele categorisite drept practice, lucrurile mi se par încă și mai simple. Pentru ca să-și merite numele, **ele trebuie să se bizuie în orice moment al dezvoltării lor pe cunoștințe fundamentale.** Cu adevărat complexă și dificilă rămîne doar problema stabilirii după criterii unice și consecvente a ceea ce este fundamental și a ceea ce este aplicativ. Dinamica actuală a științei ne obligă la permanente reconsiderări. **În zilele noastre ceea ce este fundamental la un moment dat se poate transforma în aplicativ cu o viteză uluitoare.**

Cele cîteva considerații expuse aici sînt izvorîte din practica activității de cercetare desfășurate în stațiunea noastră și în unități științifice similare. Este în afara oricărei îndoieli că **un bilanț lucid al cercetărilor agronomice ar indica**, pe lîngă reale și meritorii realizări, și **un procent ridicat de empirism, a cărui cauză se cuvine căutată în slaba atenție acordată timp îndelungat unor domenii ca biologia și fiziologia plantelor, genetică și agrochimie.** Or, dacă am defini — după părerea mea cu îndreptățire — agricultura drept știința al cărei obiect îl formează studiul biologiei și patologiei materiei vii la nivelul plantelor cultivate, se înțelege lesne că **ignorarea**, fie și parțială, **a unor domenii ca cele amintite nu ar putea duce decît la îngustarea bazei teoretice a agronomiei.** Deoarece am intrat într-o etapă cînd agricultura se înfruptă ca un moloh nesățios din cuceririle altor științe, menținerea actualei situații ar duce în viitor la consecințe deosebit de grave. Faptul, de altfel, a fost sesizat și recenta diversificare a unităților de cercetare cu profil agricol e de natură să prevîntîmpine acest previzibil neajuns.

În ce măsură cercetarea fundamentală va face obiectul de lucru al stațiunilor experimentale ? Oare nu-i mai profitabil ca acestea să se ocupe de latura strict aplicativă, utilizînd datele teoretice obținute de unități științifice profilate în cercetarea fundamentală ? Iată întrebări al căror răspuns este de o funcționalitate ce nu mai trebuie demonstrată. Desigur că o orientare pronunțată a stațiunilor spre cercetări fundamentale s-ar dovedi aprioric caducă, întrucît această latură a muncii științifice presupune, cu necesitate, o bază materială adecvată și cadre cu un nivel de pregătire superior celui de care dispun astăzi unii dintre cercetătorii noștri. Este însă tot atît de adevărat că **stațiunile experimentale nu se pot dispensa de elemente proprii de cercetare fundamentală.** Unele discipline agricole ca genetica și ameliorarea, protecția plantelor și fiziologia oferă un cîmp larg cercetărilor fundamentale. Agronomia, în schimb, oferă un mai larg cîmp aplicativ. Nici ea nu poate fi numită însă știință pur aplicativă, cu alte cuvinte, nu poate fi redusă la simple aplicații, pentru că aceasta ar desființa-o ca știință. Să nu uităm apoi că amplitudinea și profunzimea cîmpurilor de care vorbeam, ponderea și raportul unuia față de celălalt sînt relative. **Toate științele agricole, fără excepție, manifestă tendința, firească desigur, de a-și spori gradul de abstractizare și de aprofundare a mecanismelor intime ale fenomenelor, de a depista interacțiunile și a descoperi, în imensa varietate a proceselor biologice, unitatea profundă a naturii. Acesta este un proces organic** care — admițînd prin absurd că s-ar încerca acest lucru — nu poate fi anulat printr-un act de voință. **De existența lui unitățile de cercetare sînt obligate să țină seama. Vrînd-nevrînd, la nivelul stațiunilor cele două tipuri de cercetare se întrepătrund și se condiționează.**

O dată acceptat acest lucru, rezultatele depind, între altele, și de înțelegerea clară a ceea ce înseamnă fundamental în știința agricolă. Aici cercetarea fundamentală se structurează în funcție de alte cerințe decît cele existente în matematică, bunăoară, unde se urmărește descoperirea unor legi, fără a se ști totdeauna cînd, cum, în ce domeniu și în ce măsură legile respective își vor găsi aplicare. Dar dacă **în științele agricole cercetarea fundamentală vizează, de regulă, obiective practice precise, cu atît mai mult trebuie subordonată unei aplicabilități imediate cercetarea de același tip efectuată la nivelul stațiunilor experimentale.** Dacă în trecut omenirea și-a putut permite luxul de a lăsa să treacă peste un secol de la fundamentarea fenomenului de heterozis pînă la aplicarea lui în practică, astăzi o asemenea risipă de timp nu mai poate fi îngăduită. Dovadă peremptorie și termenul incomparabil mai scurt, scurs între descoperirea mecanismului de androsterilitate și restaurarea și utilizarea lui în practica agricolă.

Reluînd ideea trebuie spus că **în stațiuni, cercetarea fundamentală trebuie să-și apropie acele teme pe care le poate transfera a doua zi cercetării aplicative și chiar producției. Care sînt aceste teme ? Se pot enumera, ca legate intim de practică, studiile privind transmiterea ereditară a caracterelor și însușirilor, imunitatea, încorporarea unei gene valoroase de la un material biologic la altul, utilizarea heterozisului la plantele autogame, rezistența la ger, secetă și cădere a culturilor.** Se observă deci că în științele agricole, în general, și **la nivelul stațiunilor experimentale în special, cercetarea fundamentală capătă un tot mai pronunțat caracter aplicativ.** N-aș vrea să se înțeleagă de aici că aș nega necesitatea, în științele agricole, a unor cercetări fundamentale fără contingență nemijlocită cu practica. Astfel de cercetări sînt, neîndoielnic, necesare, dar nu m-am oprit asupra lor fiindcă, cel puțin deocamdată, nu pot fi efectuate în stațiuni, ci în unități științifice special dotate.

Să presupunem acum că oportunitatea cercetărilor fundamentale în stațiuni și conținutul lor au fost pe deplin clarificate și acceptate. **Ar urma în continuare să fie stabilite cîteva chestiuni de ordin practic : ce anume cercetează fiecare stațiune, cu cine colaborează pentru rezolvarea unela sau alteia din temele luate în studiu.** Mi se pare imperios necesar ca pe baza raportului dintre necesități și posibilitățile stațiunilor, acestora să li se repartizeze sarcinile de bază de la nivel central. **Prin coordonarea și armonizarea centrală și zonală a profilelor de dezvoltare trebuie realizată o strictă diviziune a muncii atît sub raportul cercetărilor aplicative cît, mai ales, al celor fundamentale, îndeosebi a acelora care sînt influențate în mică măsură de condițiile de mediu.**

Ca metodă de lucru sînt pentru colaborarea mai multor stațiuni la elucidarea aceleiași probleme, fapt ce ar permite specializarea unităților sub raportul dotărilor cu aparatură științifică și al pregătirii diferențiate a cercetătorilor. Merită studiată, consider eu, **și problema înființării unor centre puternice de cercetare, încadrate cu cercetători de specialități cît mai diferite,** astfel de unități putînd da un randament incomparabil superior celui obținut în micile stațiuni experimentale cu profil îngust. **Asemenea centre pot fi înființate în orașele în care funcționează institute agricole de învățămînt superior.** În legătură cu formarea cadrelor pentru stațiuni socotesc că **e cazul de a părăsi principiul după care un cercetător trebuie „să știe multe despre toate". Astăzi se pune problema de a ști „enorm despre un singur lucru".** Cum pot fi obținuți acești cercetători dimensionați nu pe orizontală, ci pe verticală ? **Formarea lor trebuie începută,** desigur, **în facultăți unde se cere adîncit studiul disciplinelor de bază, în fruntea cărora situez, fără rezerve, matematica. Tot în facultate trebuie asigurată într-o mare măsură și specializarea viitorului cercetător.**

Eliberată, atît cît se cuvine, din chingile tehnicilor experimentale, la care se recurge înainte, cînd mai era încă îndemîna autodidactului în lipsa altor de natură, știința agricolă se dezvoltă astăzi cu pași uriași, ocupînd un loc de primă mărime în tezaurul de cunoștințe ale omenirii. În funcție de acest loc și de rolul important ce îi este rezervat în patria noastră, trebuie să ne organizăm activitatea și să formăm cercetătorii.

CUVÎNTUL SPECIALISTULUI

PĂSTRAREA VERZEI ȘI A RĂDĂCINOASELOR

În realizarea unei mai bune păstrări a verzei și a rădăcinoaselor pe timpul iernii, esențială este respectarea anumitor condiții de temperatură și umiditate, care să determine reducerea proceselor metabolice și a pierderilor cauzate de atacul diferitelor boli și dăunători. Menținerea unei temperaturi de 0°... + 1°C — limitele între care e admisă oscilația ei fiind cuprinse între — 1°C și + 4°C — și a unei umidități relative de 90—95 la sută permite păstrarea rădăcinoaselor o perioadă de 4—5 luni și a verzei pe timp de 3—4 luni.

Păstrarea în șanțuri, ale căror dimensiuni pot varia între 0,8 — 1 m lățime, 0,7 — 1 m adîncime și 15 — 20 m lungime este recomandată îndeosebi pentru rădăcinoase. Primul rînd de produse se așează pe un strat de pămînt mărunțit, bine nivelat. Peste straturile de produse se pune, de asemenea, pămînt afînat sau nisip jilav, în grosime de 2—3 cm. Acoperirea șanțului se face cu pămînt, într-un strat subțire, un rînd de paie, iar spre exterior din nou un strat de pămînt.

Păstrarea în silozuri. Acestea sînt foarte potrivite atît pentru rădăcinoase, cît și pentru varză. Dimensiuni medii : 1—3 m lățime, 1—1,5 m. înălțime și 15—20 lungime. Temperatura optimă de păstrare și ventilația aerului sînt asigurate cu ajutorul unui șanț (20/20 cm), săpat pe mijlocul și în lungul silozului, șanț ce se acoperă cu grătare și care este în legătură cu coșurile de aerisire, așezate din 2 în 2 m.

Rădăcinoasele se păstrează bine stratificate, straturile de produse alternînd cu cele de pămînt sau nisip jilav, iar varza se așează în vrac cu rădăcinile în sus. Acoperirea silozului este identică cu cea a șanțurilor.

Păstrarea în pivnițe și magazii. Se utilizează încăperi în care se poate asigura o temperatură cuprinsă între + 4°C și — 1°C. După dezinfectarea localurilor prin arderea de sulf, cîte 30—40 g pentru un mc spațiu, produsele pot fi așezate direct pe pardoseală, sau pe parapete, fiind de preferat aranjarea lor în formă de piramidă. Rădăcinoasele se așează pe un strat de nisip jilav, în grosime de 8—10 cm. Se pot stratifica, de asemenea, cu nisip și în lăzi. Varza se poate păstra cu și fără rădăcini. Cînd păstrarea se face cu rădăcini, se așează într-un strat de nisip de 10 cm. Pe stelaje se poate păstra în 3—4 rînduri suprapuse. Cînd nu are rădăcini, varza se așează pe podeaua acoperită cu grătare, paie sau rogojini, în stive de 1—1,2 m înălțime și 1,2—1,5 m lățime la bază.

Păstrarea în depozite speciale. Produsele depozitate se așează în vracuri cu o înălțime de 2 m, pe podeaua prevăzută cu grătare. Un ventilator introduce prin acestea, din exterior, un jet puternic de aer mai rece.

Dr. A. NEGRILĂ
șef de secție la Institutul de cercetări și proiectări pentru păstrarea și valorificarea legumelor și fructelor

Litigiile au dispărut

În nota cu titlul : **„S-a apropiat ignatul"** — apărută în numărul 36 al revistei noastre — se semnala faptul că între I.A.S. care au sarcina creșterii de porci pentru bacon și I.R.I.C.-urile beneficiare existau divergențe cu privire la recepția cantitativă și calitativă a animalelor. **„Paralel cu organizarea acțiunii de îngrășare a porcilor pentru bacon** — se spune în scrisoarea pe care Departamentul gostat a trimis-o redacției **— am căutat să reglementăm prețul de vînzare și condițiile de livrare a produsului, întrucît acestea nu erau stabilite".** Căutările departamentului, după cum rezultă din adresă, nu au fost zadarnice. La 4 octombrie a.c. a fost stabilit de către organele competente prețul la porcii îngrășați pentru bacon și condițiile de livrare calitativă și cantitativă, aceste operațiuni efectuîndu-se în viitor la întreprinderile producătoare.

Prin aceasta — ne scrie Departamentul gostat — considerăm că se vor rezolva litigiile ivite între I.A.S. și I.R.I.C., litigii care au produs pînă acum greutăți în livrarea porcilor pentru bacon.

Podul cu pricina

Sub titlul de mai sus a apărut în revista noastră o notă în care se critica faptul că T.R.C.L.—Argeș tărăgăna fără motiv terminarea unor lucrări de construcții la S.M.T. Drăgănești-Olt. În adresa pe care T.R.C.L.—Argeș a trimis-o redacției noastre, ca urmare a criticii aduse, ni se comunică că s-au luat măsurile de rigoare pentru ca lucrările restante să fie terminate. **„Vă mulțumim pentru sesizarea făcută** — se spune în încheierea adresei amintite — **deoarece ea fiind justă a avut un rol constructiv".**

Ne bucurăm că nota noastră a avut ecou la Trustul regional de construcții locale-Argeș și am dori ca promisiunile făcute, atît nouă cît și stațiunii din Drăgănești-Olt, să fie respectate în întregime.

Practica impune

La observațiile critice cuprinse în articolul „Cuvîntul cooperatorilor să fie luat în seamă!" — publicat în nr. 35 — am primit răspunsul Uniunii raionale Costești a cooperativelor agricole. Confirmînd adevărul celor semnalate, răspunsul se referă la cîteva măsuri luate de uniunea raională în scopul înlăturării în viitor a unor neajunsuri similare. Reținem faptul că a fost făcută consiliului de conducere al cooperativei din Siliștenii recomandarea de a valorifica prompt propunerile pe care cooperatorii le fac în adunările generale sau cu alte prilejuri. Se va urmări, de asemenea, ca utilajele și alte bunuri încredințate brigadierilor pentru necesitățile desfășurării procesului de producție să fie repartizate prin documente legale, în scopul stabilirii concrete a răspunderilor în administrarea acestor bunuri.

Imprecise sînt însă referirile la alte aspecte critice cuprinse în articolul menționat. Din formularea : **„Biroul executiv a tras concluzia că toate cele semnalate sînt juste și necesită organizarea în mai bune condiții a controlului îndeplinirii sarcinilor de către consiliile de conducere a cooperativelor agricole, valorificînd toate propunerile juste făcute de cooperatori..."** nu reiese ce anume intenționează uniunea raională să întreprindă pentru realizarea acestui deziderat. Poate că în activitatea practică el își va găsi aplicarea concretă.

La semnalul revistei

„Lanțul" a fost doar scurtat

„Un lung lanț al slăbiciunilor" — acesta era titlul articolului prin care era criticată, în nr. 39, activitatea de producere și valorificare a legumelor și fructelor în regiunea Argeș. Dintre organele de valorificare vizate ne-a răspuns doar O.R.V.L.F. Pitești care ne informează că, împreună cu uniunea raională a cooperativelor agricole, s-a străduit să mai îndrepte lucrurile, obținînd chiar și unele îmbunătățiri. Pînă aflăm ce au întreprins și celelalte oficii, întreprinderea regională, uniunile și consiliile agricole nu putem afirma decît că lungul lanț al slăbiciunilor s-a mai scurtat doar cu o verigă. Nu-i prea puțin ?

Din preistorie în contemporaneitate

La articolul „Preistoria agrotehnicii", ce arăta fapte grave din cooperativa agricolă din Roznov, care a cultivat anul trecut grîul după metode empirice, ne-a răspuns uniunea cooperatistă raională Piatra Neamț. Problemele abordate de noi au fost discutate într-o adunare generală a cooperatorilor care, constatînd incapacitatea actualului președinte, a hotărît să-i ridice mandatul acordat. Cît privește agrotehnica grîului, ea a făcut în această toamnă un salt din preistorie în contemporaneitate.

Cazul a fost rezolvat, dar...

Printr-o scrisoare adresată redacției, inginerul Adalbert Szabo de la cooperativa agricolă din Pișcolt, raionul Marghita, ne-a semnalat birocratismul de care dau dovadă unii salariați ai secției comerciale a sfatului popular raional Marghita în rezolvarea cererilor juste ale oamenilor muncii. Între altele, cititorul nostru arăta că a solicitat secției amintite tichete de combustibil, la care are dreptul, și de luni de zile este purtat pe drumuri fără a i se da un răspuns precis.

Redacția a intervenit la Sfatul popular al regiunii Crișana și în scurt timp acesta ne-a informat : **„Cazul a fost rezolvat. Ing. Adalbert Szabo a intrat în posesia tichetelor de combustibil".** Atît. Nici un cuvînt despre măsurile luate împotriva acelora care, fără motiv, poartă oamenii pe drumuri, le răpesc din timpul lor de muncă, le macină nervii.

Mai bine mai tîrziu...

Am primit la redacție planul de măsuri adoptat de Uniunea raională Caracal a cooperativelor agricole, pentru înlăturarea neajunsurilor semnalate în articolul publicat de revista noastră în nr. din 28 septembrie 1967 sub titlul : **„Acoperiș de justificări în locul construcțiilor".**

Planul, din al cărui cuprins spicuim, este judicios întocmit, confirmînd faptul că atunci cînd se depun eforturi, soluțiile bune se găsesc fără întîrziere. Printre altele se precizează că biroul executiv al uniunii raionale a făcut o nouă redistribuire a materialelor de construcție deficitare, ținîndu-se strict seama de nevoile reale ale cooperativelor ; prin relații directe cu o cooperativă agricolă din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară a fost adusă cantitatea de 100 m.c. de bile-manele, cu perspectiva procurării în curînd a întregii cantități necesare din acest material. Se dau asigurări că vor fi terminate, chiar în acest an, toate construcțiile prevăzute în planul de investiții, restructurat pe baza necesităților reale de construcții destinate producției.

Este de așteptat ca planurile de producție pe 1968 ale cooperativelor agricole din raionul Caracal să reflecte mai bine relația **necesar de investiții în construcții — materiale asigurate**, pentru a se evita restructurările de plan și, implicit, neajunsurile ce rezultă de aici. Realizarea acestui obiectiv depinde foarte mult de ajutorul pe care uniunea cooperatistă raională îl va da unităților la întocmirea planurilor respective.

AGENDĂ FITOSANITARĂ

COMBATEREA rozătoarelor de cîmp

Șoarecele de cîmp (Microtus arvalis Pall) și sobolanul de apă (Arvicola terrestris) se numără între rozătoarele dăunătoare cele mai periculoase din țara noastră. În acest an, în unele regiuni ale țării — Brașov, Mureș-Autonomă Maghiară, Cluj etc. — sînt posibile invazii puternice ale acestori dăunători.

Cele mai mari pagube le produc, în această perioadă, prin distrugerea sistemului radicular al pomilor.

Pentru evitarea pagubelor cauzate de diferitele specii de rozătoare este necesară aplicarea tuturor mijloacelor de combatere, îndeosebi combaterea chimică.

Între produsele chimice cu toxicitate ridicată utilizate împotriva acestor rozătoare se numără Aldrinul. Prăfuirile cu Aldrin, în cantitate de 30—35 kg la hectar, provoacă distrugerea a 75—80 la sută din rozătoare.

Este folosit, de asemenea, cu rezultate bune, Toxaphenul (Melipaxul). Toxaphenul 50 la sută, aplicat prin stropire (5 l substanță la 600 l apă la ha.), provoacă o mortalitate de 90—100 la sută. Aceeași eficacitate o are și utilizarea Toxaphenului 10 la sută sub formă de praf (60—70 kg/ha). Rezultatele sînt și mai bune atunci cînd este utilizat în amestec cu Aldrin în proporție de 10 la sută (10 kg Aldrin + 90 kg Toxaphen).

Reușita tratamentului cu Toxaphen depinde de o serie de factori, printre care sînt de mare importanță **momentul aplicării** și **modul de folosire a toxicului.**

Pentru buna reușită a acțiunii de combatere trebuie să se aibă în vedere și faptul că trifoistile, lucernierele și culturile perene constituie focare puternice, unde, în condiții favorabile, soarecele de cîmp se înmulțește extraordinar de repede și invadează culturile învecinate. Procesul de migrare are intensitatea cea mai mare toamna, după terminarea lucrărilor agricole.

În combaterea rozătoarelor de cîmp nu trebuie neglijate posibilitățile ce ni le oferă metoda momelilor otrăvite cu fosfură de zinc. Utilizarea unor momeli făcute din bucăți mici de morcov, cartof etc., în amestec cu fosfură de zinc (praf), în proporție de 10 la sută substanță toxică, este una din metodele foarte eficiente în combaterea șoarecelui de cîmp. Aceste momeli suculente se distribuie în galerii și în jurul galeriilor.

Pentru combaterea hîrciogului și a popîndăului, prin folosirea pastilelor de Phostoxin (Delicia PH_3) cîte 2—3 pastile la fiecare galerie se asigură o mortalitate de 95—100 la sută. Pastilele vor fi introduse cît mai adînc în galerii, după care se vor astupa toate ieșirile cu un smoc de iarbă sau frunze, peste care se așează 2—3 lopeți de pămînt.

Dr. ing. Ion POPESCU

Clima țării noastre impune ca, cel puțin jumătate din an, activitatea lucrătorilor din zootehnie să se desfășoare în condițiile întreținerii animalelor la grajd. Aceasta îi obligă să acorde toată atenția adăpostirii, hrănirii și îngrijirii animalelor — elemente hotărîtoare ale sporirii continue a producției zootehnice. Stadiul pregătirilor de sezon fac obiectul grupajului din pagina de față.

SECTORUL ZOOTEHNIC ÎN PRAG DE IARNĂ

Urmărim îndeaproape realizarea INVESTIȚIILOR PLANIFICATE

Ca urmare a creșterii continue a puterii lor economice, cele 18 cooperative agricole din raza orașului Cluj și-au prevăzut în planurile de producție și financiare din acest an realizarea unui însemnat volum de investiții, o mare parte din ele fiind afectate sectorului zootehnic. Este vorba de noi adăposturi pentru animale, de instalații pentru alimentări cu apă, modernizarea amenajărilor de interior, lucrări de mică mecanizare etc.

Printre obiectivele principale planificate pentru acest an în unitățile din raza uniunii noastre au figurat: 1 grajd pentru 50 de taurine tinere, 3 saivane a cîte 1 000 de oi, un pătul pentru 20 de vagoane de porumb, 2 remize, amenajarea de iesle din beton în adăposturile de animale din 16 unități, alimentări cu apă, respectiv instalațiile sanitare exterioare și interioare cu adăpători automate și nivel constant în 16 cooperative agricole.

Pentru executarea în bune condiții a acestor lucrări, în afara sumelor importante alocate din fondurile proprii ale unităților, s-au primit din partea statului împrumuturi a căror valoare s-a ridicat la peste 1 milion de lei.

Au fost folosite cum se cuvine aceste fonduri?

Pînă în prezent, planul valoric al lucrărilor prevăzute a fost executat în proporție de peste 90 la sută. Această realizare oglindește de fapt interesul manifestat de consiliile de conducere din cooperative față de asigurarea materialelor cu mult înainte de deschiderea șantierelor și organizarea în bune condiții și în ritm susținut a lucrărilor prevăzute.

La rîndul său, uniunea orășenească a cooperativelor agricole de producție a îndrumat și controlat îndeaproape mersul lucrărilor, impulsionîndule, după caz, pe cele rămase în urmă. În plenarele uniunii orășenești s-a analizat periodic stadiul lucrărilor din fiecare cooperativă agricolă. Acolo unde a fost necesar, asemenea analize s-au făcut și în cadrul consiliilor de conducere sau chiar în cadrul adunărilor generale ale membrilor cooperatori.

Care sînt rezultatele?

Pentru executarea lucrărilor de instalații de apă, de pildă, munca efectuată de cooperatori s-a materializat în dislocarea a peste 13 000 mc de pămînt. În afara cooperativelor agricole din Chinteni, Cara, Apahida și Cojocna, în care lucrările sînt pe terminate, în toate celelalte unități instalațiile de apă au și fost recepționate.

O situație necorespunzătoare față de posibilitățile existente se menține însă în construcția saivanelor. Cu toate că dispun de cantitățile de stuf necesare, consiliile de conducere ale cooperativelor agricole din Gheorgheni și Cojocna și președinții lor, tov. Nicolae Lucaci și, respectiv, Vasile Colțea, nu s-au îngrijit nici pînă în prezent de acoperirea saivanelor. Într-o situație asemănătoare se află și saivanele de la cooperativele agricole din Mera și Chinteni. Or, față de pierderile însemnate înregistrate în acest an, în regiunea Cluj, problema păstrării efectivului de ovine capătă o importanță deosebită.

Într-un stadiu cu totul nesatisfăcător — la fundație — se află construcția grajdului pentru 50 de bovine de la cooperativa agricolă Unirea. Cu toate demersurile făcute, biroul de proiectare al întreprinderii „Constructorul" Cluj (ing. I. Sătmar) a întîrziat cu aproape 3 luni elaborarea proiectului solicitat. În plus, lucrările contractate cu întreprinderea amintită se amînă de pe o zi pe alta, cu totul nejustificat

Una din greutățile cele mai mari pe care le întîmpină unitățile noastre în realizarea instalațiilor de apă o constituie slaba aprovizionare sau chiar lipsa unui însemnat sortiment de piese, ca: teuri, coturi, mufe etc., situație care își cere o cît mai grabnică rezolvare.

În afara obiectivelor prevăzute în plan, multe cooperative agricole din raza orașului Cluj au reușit să execute un însemnat număr de lucrări deosebit de utile. Astfel, cooperativele agricole din Chinteni, Boju, Someșeni, Apahida și altele au realizat amenajări de interioare la adăposturile de animale, instalații electrice și de apă, bazine pentru colectarea urinei, silozuri din beton etc. Aceasta demonstrează preocuparea crescîndă a unităților față de îmbunătățirea condițiilor de producție din sectorul zootehnic și creșterea continuă a productivității muncii.

Avem temeiuri să credem că pînă la sfîrșitul anului, obiectivele planificate se vor realiza în întregime.

Așa cum indică documentele recentei Plenare a C.C. al P.C.R., în orientarea investițiilor anului viitor vom avea în vedere, în primul rînd, criteriile eficienței economice maxime și imediate.

Valer SUCIU
vicepreședinte al Uniunii orășenești Cluj a cooperativelor agricole

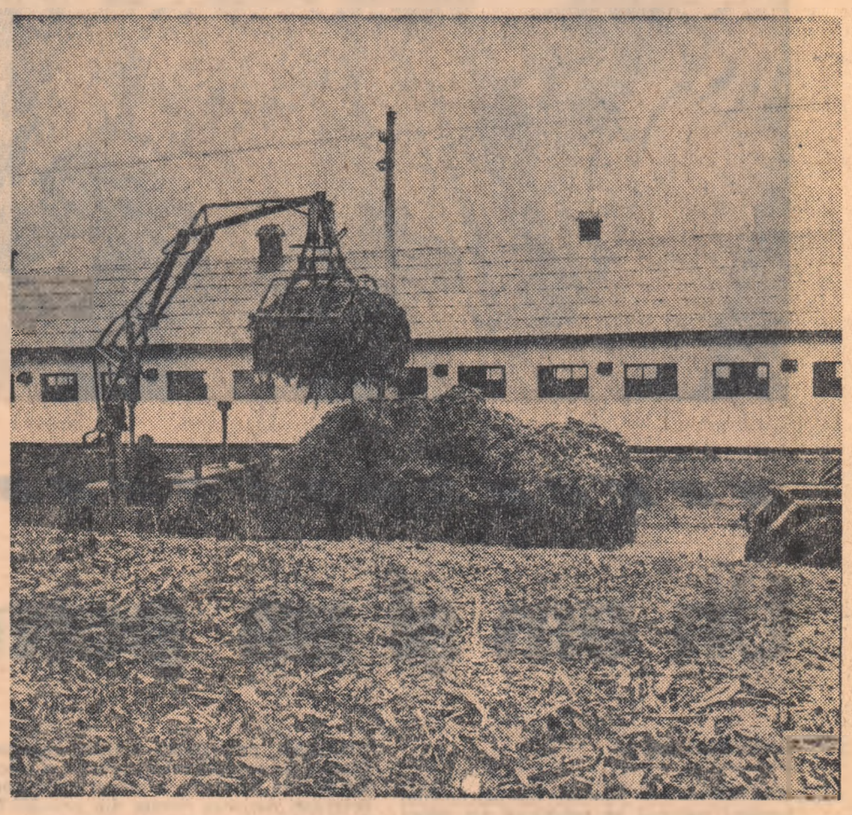

Element de mică mecanizare în furajarea animalelor la Întreprinderea agricolă de stat Giurgiu, regiunea București. Din silozul de suprafață, greiferele încarcă în remorci nutrețul murat pentru a fi transportat în adăposturi.

Foto: AGERPRES

PREGĂTIRI MULT RĂMASE ÎN URMĂ

În scurt bilanț ar scuti prea multe comentarii în legătură cu ritmul realizării construcțiilor zootehnice în cooperativele agricole din regiunea Brașov. Din 52 de grajduri pentru bovine, 37 sînt date în folosință. Restul de 15 se află în stadii foarte întîrziate, unele din ele chiar la fundație. Din 37 de saivane nu s-au construit decît 25. Întîrzieri nejustificate se constată și la unele lucrări de alimentație cu apă sau electrificare. În cooperativele agricole din Comăna, Crihalma, Dopca, Ticușul Vechi, Ungra și altele, aceste lucrări nici măcar n-au fost începute.

Rămînerile în urmă în realizarea obiectivelor planificate își au rădăcina în slaba preocupare a uniunilor cooperatiste și a consiliilor de conducere din unitățile respective față de acest sector. În multe cooperative, în loc să fie lăsați să lucreze la construcții, zidarii și dulgherii au fost repartizați la cu totul alte lucrări.

O altă cauză o constituie lipsa de materiale. Consiliile de conducere ale cooperativelor nu s-au îngrijit de procurarea materialelor de construcții, de obținerea la timp a repartițiilor necesare. Pe de altă parte, nici resursele locale nu sînt valorificate cum se cuvine. La cooperativa agricolă din Grînari, de pildă, Gheza Keresteș, șeful echipei de construcții, se plîngea că printre alte materiale de care duce lipsă se numără și cheresteaua pentru plafon. În schimb, cooperativa are un circular cu care ar putea fasona pe plan local cheresteaua necesară. Nu lipsesc nici banii pentru procurarea țiglei și varului și nici mijloacele pentru transportul pietrișului. Lipsește doar inițiativa lui Gheorghe Birișu, președintele cooperativei, și a consiliului de conducere. Poate că ajutată de uniunea raională, conducerea cooperativei agricole din Grînari va lua măcar acum măsurile ce se cuvin.

Slab se desfășoară în cooperativele agricole din regiunea Brașov și pregătirea pentru iarnă a adăposturilor construite în ultimii ani. În cooperativa agricolă din Lovnic, de pildă, al cărui președinte este Ilarie Boieru, sectorul zootehnic are aspect de paragină. Geamurile sînt sparte, pereții — nevăruiți, gurile de ventilație și rigolele — înfundate, standurile și ieslele — sparte, ușile — deteriorate și blocate de munți de gunoi de grajd netransportat. Aceste condiții influențează în rău starea animalelor. La viței, tricofiția este în floare, iar vacile nu dau zilnic mai mult de 2,4 litri lapte. La cooperativa agricolă din Criț și astăzi maternitatea de scroafe este lipsită de o parte din plafon. Ca urmare a „creșterii la rece", o scroafă cu 9 purcei a murit, iar alte 7 au grave afecțiuni. Și la cooperativa agricolă din Dacia, Cuciulata, Tălmaciu și altele, pregătirile pentru iarnă sînt în stadii asemănătoare.

Înlăturarea, în cel mai scurt timp a acestor deficiențe trebuie să se înscrie mai mult în preocupările uniunilor cooperatiste și ale consiliilor de conducere ale cooperativelor agricole.

I. BRAGHEȘ

Apa va fi cărată tot cu găleata?

Din cele 516 cooperative agricole de producție cîte sînt în regiunea București, numai 371 au asigurată aprovizionarea cu apă a sectorului zootehnic. Dintre acestea, 92 au în prezent instalații moderne de aprovizionare cu apă, realizate în cea mai mare parte în ultimii cinci ani.

Din planurile de perspectivă întocmite în anul trecut, rezultă că, în următorii 8—10 ani, în toate cooperativele vor fi instalate mijloace de aducerea apei de la sursă pînă la iesle. Dar au existat și continuă să existe o serie de piedici în realizarea acestor planuri.

La începutul acestui an, Uniunea regională București a cooperativelor agricole a contractat cu întreprinderea de foraje și alimentări cu apă (I.F.A.A.) executarea a 38 de lucrări de foraje și 31 de lucrări de montare a rețelelor și rezervoarelor de înmagazinare și distribuire a apei. În total, valoarea acestora se ridica la suma de 19 milioane de lei. Se apropie sfîrșitul anului și privind graficul de lucrări rămîi cu convingerea că nici în acest an, la fel ca și în anii din urmă, obligațiile contractuale pe care și le-a luat întreprinderea constructoare nu vor fi îndeplinite. Din cele 31 de rețele de distribuire a apei sînt terminate numai 8, restul aflîndu-se într-un stadiu destul de întîrziat. Forajele, în special în cooperativele din raioanele Roșiori de Vede și Urziceni, sînt în cea mai mare parte neîncepute.

La cooperativele din Toporu, Naipu, Înfrățirea, raionul Drăgănești-Vlașca, sînt lucrări începute din anul trecut, care nici în prezent nu sînt terminate. Ele funcționează parțial, nu sînt recepționate și deci neluate în primire de către beneficiar. Situații asemănătoare există și în raionul Călărași. La cooperativa din comuna N. Bălcescu nu s-au executat nici 10 la sută din lucrările prevăzute în contractul încheiat, iar la cooperativa din Dragoș-Vodă, care a încheiat contractul încă din 1965, din suma de 200 000 de lei prevăzută pentru anul în curs s-au executat lucrări în valoare de numai 8 753 de lei. Îngrijorător de rămase în urmă sînt lucrările și la Roșeți, Radu Negru, Grădiștea și Potcoava. La cooperativele din Ceacu, Călărașii Vechi, Cuza Vodă, Rasa și altele, reprezentanții I.F.A.A. nu au venit să facă recepțiile trimestriale, nu au completat și nu au înaintat caietele de măsurători. Tot la aceste cooperative, unele măsurători au fost făcute inexact, înscriindu-se un volum mai mare de lucrări decît cele efectuate în realitate.

Din cele șase milioane de lei credite acordate de stat cooperativelor agricole din regiunea București pentru aceste lucrări, au fost folosite pînă în prezent numai 4 milioane.

Aproape în fiecare lună din acest an au avut loc întîlniri între reprezentanții Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție și ai Uniunii regionale București cu cei ai I.F.A.A. La aceste întîlniri s-a analizat stadiul lucrărilor și de fiecare dată reprezentanții I.F.A.A. (ing. șef V. Demetrescu și ing. șef adjunct I. Ghinea) s-au arătat hotărîți să lichideze rămînerea în urmă a lucrărilor. Dar lucrările au continuat și continuă să se desfășoare la fel de încet. Acum alte zeci de cooperative trimit la I.F.A.A. comenzi în vederea executării de lucrări pentru aprovizionarea cu apă a sectorului zootehnic. Întreprinderea își însușește aceste comenzi și se angajează în aceeași odisee pe care o parcurge în fiecare an. Nu ar fi oare cazul ca aceste neplăcute întîmplări să ia sfîrșit? De fapt, aici are un cuvînt de spus și Comitetul de Stat al Apelor care patronează I.F.A.A. și care se cuvine să analizeze situația acestei întreprinderi și să ia măsuri pentru ca ea să-și îndeplinească obligațiile pe care le contractează.

Nicolae RUSU

Vești de la corespondenți

Zăpada poate cădea și mîine

Nedezmințindu-și nici în acest an renumele de buni gospodari, cooperatorii din Calafindești, Zamostea, Bălcăuți, Cîndești, Siret, Dersca și din alte sate ale raionului Rădăuți au pregătit cum se cuvine iernarea animalelor. Ei au construit 8 grajduri pentru vaci, 5 pentru viței, 2 pentru porci și 7 saivane pentru oi, toate date de acum în folosință. Recoltarea, transportul, depozitarea și inventarierea furajelor s-a făcut cu grijă sporită față de anii trecuți. Pe lîngă cantitățile însemnate de fîn de bună calitate și nutrețuri însilozate, în inventarul parcurilor furajere și-au făcut loc sfecla furajeră, guliile și morcovii. Importante cantități de coceni de porumb, recoltați timpuriu, au fost însilozați în amestec cu borhot și melasă.

Octavian ZUS

Chivernisirea furajelor în atenția adunării generale

Recent, consiliul de conducere al cooperativei agricole din Parava, raionul Bacău, a organizat o adunare generală pe o temă, din păcate, mai rar întîlnită pe ordinea de zi a unor astfel de adunări: folosirea rațională a furajelor. Pentru acest an, cooperativa a asigurat 220 de tone de fîn de bună calitate, 150 de tone de porumb-siloz, alte zeci și sute de tone de pleavă, vreji de leguminoase, rădăcinoase și fibroase, fără a mai socoti și concentratele care sînt depozitate cu grijă în hambare și magazii. Adunarea generală a fost bine venită, pentru că, folosind experiența anilor trecuți, cooperatorii au făcut propuneri prețioase pe linia folosirii cît mai economice a diferitelor sortimente de furaje, în funcție de speciile și categoriile de vîrstă ale animalelor crescute.

Ioan ARHIRE

— În sfîrșit! Ne fac și nouă o surpriză!...

Desen de Nic. NICOLAESCU

NOUTĂȚI TEHNICO-ȘTIINȚIFICE

Dispozitiv hidraulic pentru adunat glugi de coceni

Inginerul Emeric NAGY de la S.M.T. Cefa, regiunea Crișana, este autorul unui dispozitiv practic și economic pentru strîngerea glugilor de coceni. Dispozitivul (vezi figura) se compune din două brațe de strîngere (1) din oțel cornier 90 x 90 x 9, un sistem de precomprimare (2, 3, 4, 5) din oțel pătrat 25 x 25 și o ghiară escamotabilă (5) ce se înfige în glugă și nu permite căderea acesteia în timpul transportului. Articulația principală a dispozitivului este formată din bucșe de oțel (11) și un bolț (12) filetat la ambele capete. Bucșa (11) este sudată în brațul de strîngere (1). Pentru o mai bună ghidare a articulației se utilizează două discuri din tablă de oțel (14) cu grosimea de 10 mm sudate unul pe brațul de strîngere (1), iar celălalt pe suport (8). Suportul de fixare (8), confecționat din oțel U 120, prezintă o întăritură (9) din oțel 70 x 20.

În interiorul acestui suport se găsește un cilindru de forță (13), cu diametrul de 100 mm, care asigură deschiderea și strîngerea brațelor (1). Pentru deschiderea și închiderea simetrică a celor două brațe de strîngere servesc limitatorii de cursă (10). În momentul închiderii complete a brațelor intervin două coturi (6) care fixează glugile. Două bare (7) servesc la împiedicarea răsturnării glugilor.

După ce gluga a fost strînsă de dispozitiv, aceasta este ridicată și transportată cu tractorul la marginea tarlalei.

Avînd în vedere rezultatele obținute la S.M.T. Cefa, consiliul agricol regional a recomandat confecționarea dispozitivelor și în celelalte S.M.T.-uri.

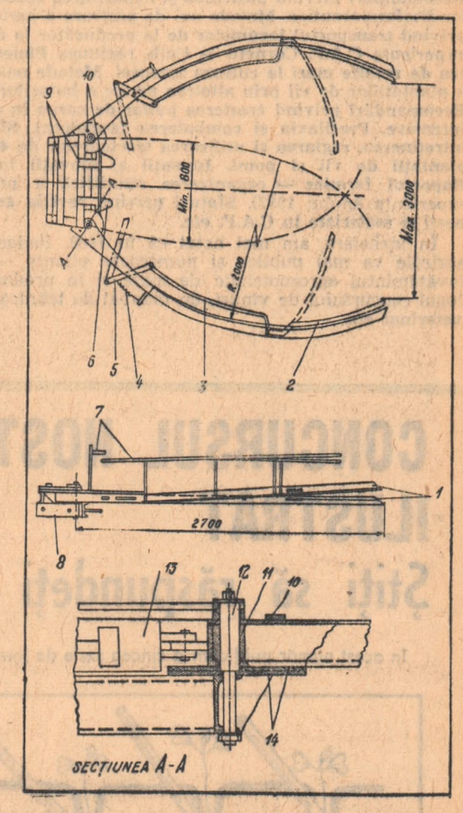

PRODUCĂTORI!

O.V.L.F. achiziționează în condiții avantajoase legume și fructe pentru consumul intern și pentru export, la toate centrele și punctele de valorificare.

Pentru produsele destinate exportului se plătesc în afara prețurilor legale de cumpărare și prime de export, între 20 și 50% din valoarea produselor, astfel:

— mere:
— grupa A+B calit. extra și I, neatacate de dăunători = 50%
— celelalte grupe inclusiv A și B atacate de dăunători = 20%
— prune uscate = 20%
— ceapă soiuri superioare = 40%
alte soiuri = 25%
— usturoi uscat = 30%

PRODUCĂTORI!

O.V.L.F. desfășoară în această perioadă, acțiunea de contractare a producției de legume și fructe recolta 1968 cu cooperativele agricole de producție, membrii cooperatori și producătorii individuali.

Încheind din timp contracte cu O.V.L.F., vă asigurați valorificarea integrală a producției și obțineți o serie de avantaje, printre care:

— prețuri avantajoase, în funcție de calitatea produselor;

— avansuri la încheierea contractelor de pînă la 40% din valoarea produselor contractate;

— prime pentru produsele destinate exportului;

— asigurarea semințelor, materialelor, îngrășămintelor chimice etc., necesare realizării producției;

— asigurarea ambalajelor necesare.

Spicuiri dintr-un plan editorial

„A avea la îndemînă cu promptitudine, în funcție de cele mai noi experiențe efectuate cu rezultate superioare, lucrări în care să fie expuse metode moderne și eficiente de lucru, înseamnă, de fapt, a fi sprijinit să obții producții pe măsura așteptărilor".

Sînt cuvintele inginerului agronom Aurel Tănase, de la cooperativa agricolă „Griviția Roșie" din comuna Însurăței, regiunea Galați, cu care am stat de vorbă, nu de mult, despre problemele actualității în cărțile cu conținut agrozootehnic. Ca el, desigur, gîndesc mulți alți specialiști din țara noastră.

În întîmpinarea acestui deziderat, Consiliul Superior al Agriculturii tipărește în fiecare an numeroase broșuri menite a contribui într-o largă măsură la ridicarea nivelului profesional al oamenilor muncii de pe ogoarele țării. Broșurile — circa 60 de titluri anual, prezentate în condiții grafice corespunzătoare — abordează o tematică variată, ținînd seama de cele mai urgente cerințe ale agriculturii noastre.

Stăm de vorbă despre aceste probleme cu ing. Petre MARTIN, redactorul șef al Redacției revistelor agricole, în cadrul căreia apar lucrările menționate.

— Broșurile editate de noi, cuprinzînd recomandări și sfaturi în problemele cele mai importante, vin în primul rînd în ajutorul brigadierilor și șefilor de echipă, dar și al specialiștilor și cadrelor de conducere din unitățile agricole.

Din 1966, lucrările respective sînt expediate la cerere solicitanților care ne trimit o serie de bonuri publicate, odată cu catalogul lucrărilor din anul următor, în revista „Agricultura socialistă".

Primim permanent cereri de broșuri din partea a numeroși tractoriști, brigadieri, președinți de cooperative agricole, ingineri și tehnicieni. Mulți dintre ei, mulțumindu-ne, ne scriu despre eficiența în producție a metodelor aplicate, ca urmare a studierii lucrărilor noastre sau despre utilitatea acestora la învățămîntul agrozootehnic de masă.

— Ce ne puteți spune despre programul editorial 1968 ?

— Publicăm în continuare, lucrări cu privire la cereale, plante tehnice și plante de nutreț, legumicultură, pomicultură și viticultură, creșterea animalelor, mecanizare, fondul funciar și organizarea întreprinderilor agricole de stat. Pentru anul viitor a fost alcătuit un proiect de plan tematic, care abordează numeroase probleme noi ridicate în prezent de către producție. Iată cîteva titluri : **Recomandări privind folosirea erbicidelor, Recomandări privind păstrarea și depozitarea corectă a produselor fitofarmaceutice, Metode noi de păstrare a cartofilor, Sfaturi privind transportul legumelor de la producător la desfacere, Din experiența C.A.P. Cornetu — Cuib, regiunea Ploiești, în obținerea de recolte mari la cultura zmeurei, Metode noi de înființare a plantațiilor de vii prin altoirea pe loc a butașilor înrădăcinați, Recomandări privind creșterea puilor de carne în condiții semiintensive, Profilaxia și combaterea fasciolozei, Sfaturi privind întreținerea, reglarea și utilizarea tractoarelor de 40 C.P. pentru plantații de vii și pomi, Invenții și inovații în agricultură, Raportul fermier — organizarea științifică a producției** (din experiența anului 1967), **Sfaturi privind revizia gestiunilor bănești și materiale în C.A.P. etc.**

În încheiere, am mai notat că în 1968, Redacția revistelor agricole va mai publica și numeroase pliante — necesare la învățămîntul agrozootehnic de masă și în producție — Catalogul concursului de vinuri, un manual de tehnică de laborator veterinar etc.

Al. RAICU

CONCURSUL NOSTRU ILUSTRAT

Știți să răspundeți ?

În acest număr publicăm a cincea serie de întrebări :

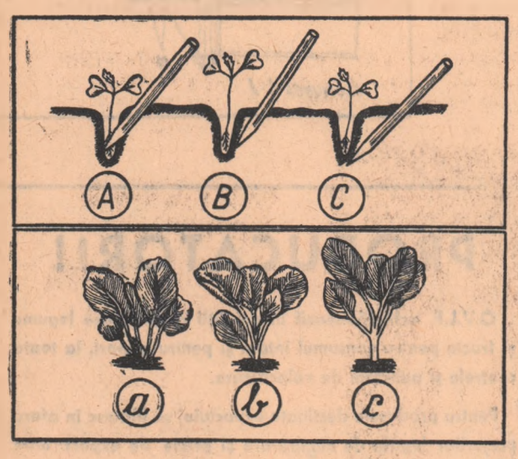

Desenele de mai sus reprezintă modul de execuție a repicatului și plantării răsadurilor.

În care din aceste cazuri s-a lucrat bine ? Veți obține 10 puncte dacă veți indica, pentru ambele lucrări, litera care corespunde lucrării executate corect.

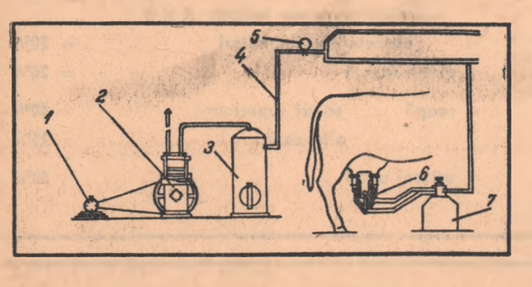

Tot pentru 10 puncte trebuie să numiți toate cele șapte părți componente ale instalației de muls din desenul alăturat.

POȘTA CONCURSULUI

Maricica BOBOC — comuna Oniceni, raionul Fălticeni, Dumitru PASCAL — Făurei, regiunea Galați și Iulian LUPUȘOR — comuna Măgura, raionul Caransebeș :

— Regulamentul concursului nostru ilustrat „Știți să răspundeți ?" și lista premiilor au fost publicate în numărul 41 (245) din 12 octombrie 1967 al revistei noastre.

— Cît de detaliate să fie răspunsurile ? În această privință nu pot fi date rețete. Recomandăm cititorilor care participă la concurs să formuleze răspunsurile la fiecare serie de întrebări cît mai concret, fără adăugiri de prisos.

★

Reamintim că răspunsurile, însoțite de cupoanele de participare, se vor trimite toate odată, la sfîrșitul concursului, după publicarea celor 10 serii de întrebări, adică la sfîrșitul lunii decembrie a.c.

CUPON DE PARTICIPARE **nr. 5**

Bogăția, frumusețea și varietatea costumelor purtate la sărbători de locuitorii satelor noastre încîntă ochiul. Adevăr demonstrat și de costumele pe care le poartă acești tineri din comuna Mărișel, regiunea Cluj.

LUMINI DE NOIEMBRIE

Început de an în învățămîntul agrozootehnic de masă

Ne-am obișnuit și ne place — de ce n-am recunoaște-o ? — să contrapunem vechii imagini a țăranului, gîrbovit peste coarnele plugului, o alta nouă, a omului cîmpului aplecat peste file de carte. Este o imagine care, mai cu seamă acum, în aceste zile de toamnă tîrzie, prinde să te întîmpine pretutindeni. Căci, ca în fiecare an, noiembrie a înscris și de data aceasta la loc de frunte pe agenda săteanului nobila și luminoasa preocupare pentru învățătură. Învățămîntul agrozootehnic, școala cu sute de mii de elevi, și-a deschis, așadar, larg porțile.

La Mizil, momentul inaugural are caracter de sărbătoare. În sala de ședințe de la cooperativa agricolă, frumos amenajată, au venit să participe la lecția de deschidere aproape toți cursanții. Unii din ei, cum sînt Cristina Hanganu, Zoia Mosor și Ion Stanciu sînt „elevi cu stagiu". Se vede asta și din felul în care își notează cele predate de lector. Alții, ca Aurelia Toma, bunăoară, participă însă pentru prima oară la astfel de cursuri. Pentru ei, pentru „boboci", inginera Silvia Cantaragiu notează pe tablă toate amănuntele care socotește că trebuie neapărat reținute. Deși lecția are o temă cu un caracter mai general, aceea a dezvoltării intensive și multilaterale a agriculturii, referirile la activitatea și rezultatele obținute de propria cooperativă sînt foarte dese. Se citează cifre privind dezvoltarea diferitelor ramuri de producție, se fac aprecieri asupra posibilităților de sporire a recoltelor.

— La noi, mărturisea Nicolae Tănase, președintele cooperativei, sporul de producție obținut în ultimii ani are un corespondent deopotrivă în sporul de cunoștințe ale cooperatorilor. Mai bine de 100 dintre membrii cooperativei au absolvit în anii trecuți cursurile agrozootehnice. Alți 77 urmează în prezent aceste cursuri.

— Și nu fără folos, a ținut să precizeze șefa de echipă Elena Matei, absolventă și ea a cercului de cultura plantelor de cîmp, iar actualmente membră la cercul de aprofundare a cunoștințelor. Dacă cu șase-șapte ani în urmă, relata cooperatoarea, 2 000 de kg de grîu și 20 000 kg de sfeclă la hectar ni se păreau producții dintre cele mai bune, azi nu ne mai mulțumim nici cu 2 800 și 35 000 de kg, cît am realizat în anul acesta.

Asemenea rezultate, datorate, printre altele, pregătirii profesionale a cooperatorilor s-au obținut și în sectoarele viticol și legumicol. Colecția de medalii și diplome aflată în biroul președintelui, unele dintre ele dobîndite la concursuri internaționale de prestigiu, cum sînt cele de la Erfurt, este o mărturie dintre cele mai grăitoare a priceperii cu care muncesc cooperatorii din Mizil.

De remarcat că dorinței de instruire a oamenilor i se răspunde aici, la Mizil, cu tot atîta solicitudinea. Consiliul de conducere s-a îngrijit de asigurarea unor condiții bune pentru ținerea lecțiilor (sală de cursuri spațioasă, încălzită și iluminată), de procurarea caietelor și creioanelor necesare precum și a unei bogate game de material didactic intuitiv. Din discuția purtată cu cei trei lectori ai cercurilor am reținut însă că mai sînt unele greutăți în privința asigurării manualelor, îndeosebi pentru cercul de legumicultură anul I. Cum această problemă, a manualelor, nu este încă rezolvată în multe cooperative agricole, o semnalăm pentru ca mai mult în atenția conducătorilor agricole.

...A început, așadar, un nou an de învățămînt agrozootehnic. Mii de lucrători ai ogoarelor au redevenit elevi, mii de mîini răsfoiesc cu înfrigurare cărțile. În pofida cerului mohorît, noiembrie aprinde pe bolta satelor o adevărată constelație de lumini.

P. VOICULESCU

Un om și un pom

(Urmare din pag. 1)

cînd mai mult de jumătate din patrimoniul pomicol național se constituie din pomii sădiți prin curțile țăranilor cooperatori, ale salariaților și meșteșugarilor, ne dăm seama că importanța acestui sector depășește zona desfătărilor subiective, înscriindu-se, alături de sursele obișnuite de venituri, în sfera avantajelor materiale. Desigur, foarte puțini din cei ce au în jurul locuinței cîțiva pomi vînd fructele pe piață, dar faptul că nu sînt în situația de a le cumpăra, pentru satisfacerea consumului familial, reprezintă o economie în favoarea bugetului propriu.

Fructele nu trebuie să lipsească din hrana omului ; mai ales organismele tinere — susține medicina — au nevoie de ele, datorită valorii nutritive foarte ridicate, dată de zaharurile, acizii organici, sărurile minerale, proteinele, grăsimile și vitaminele pe care le conțin. În sezonul de vară-toamnă, fructele de orice fel sînt obligatorii în rația alimentară a copiilor.

Și totuși, în afara bazinelor pomicole consacrate, situate în zonele de deal și premontane, există pe harta patriei teritorii întinse unde cultura pomilor este — de ce oare ? — desconsiderată. Întîlnești, în vremea treieratului, pe ulițele satelor din Bărăgan, carele cu coviltir, cu miros de fîn și de mere văratice, coborîte de pe valea Buzăului ; fetele vin cu grîul în poală și schimbul de produse se face ca acum optzeci de ani... N-avem nimic împotriva schimbului, cu tot izul lui arhaizant. Altceva vrem să reținem... că pentru populația Bărăganului, Dobrogei etc., pe parcursul unui an, „desertul" este alcătuit din pepeni, dude și corcodușe. Dudul (fără justificarea sericicolă) și corcodușul (în afara ipostazei de portaltoi) sînt două specii lipsite de valoare, dar care, totuși, s-au pripășit prin gospodăriile țărănești de la cîmpie pentru a murdări pămîntul de sub coroanele lor bogate.

Într-o discuție, cîțiva țărani din comuna Glodeanu Sărat, din sudul raionului Mizil spuneau că dudele le ciugulesc găinile, corcodușele le mănîncă porcii și, **în plus** (!), din ele se prepară țuica. În cele din urmă, singura explicație, oarecum valabilă, a menținerii acestor pomi în cultură s-a dovedit a fi de o natură afectivă, întrucît copacii ce străjuiesc casele sînt purtători ai memoriei părinților care i-au sădit ; vechile case au fost dărîmate, dar pomii mai dăinuie...

Glodeanu Sărat și Florica, două așezări vecine, au condiții pedoclimatice asemănătoare, stepice. Numărul pomilor fructiferi pe rod este, la cea dintîi, la 2 253 de familii — 6 557 ; la cealaltă, la 1 003 familii — 14 158 ; menționăm că proporția rămîne aproape nemodificată în cazul plantărilor mai recente de 3 ani. La întrebarea : cum s-a ajuns la o asemenea diferențiere ? — tovarășul **Octavian CĂLIN**, președintele Uniunii raionale a cooperativelor agricole din Mizil, ne-a dat un răspuns lămuritor. Satul cu nume de țărancă tînără (sistematizat de curînd, cu ulițele drepte, „înecate" în verdeață și petunii) s-a înjghebat demult, după războiul de independență, cînd soldații împroprietăriți, munteni din preajma Penteleului, s-au așezat aici, aducînd cu ei dragostea lor înnăscută pentru pomi. **Omul și pomul** a trebuit să prindă rădăcini zdravene în pămîntul mănos de la marginea Bărăganului, să se aclimatizeze.

După atîtea generații, tradiția s-a păstrat. **Petre Lupu**, țăran cooperator, după ce s-a însurat, cu cîțiva ani în urmă, și-a construit o casă pe care a înconjurat-o cu meri, peri și caiși. 90 de exemplare. A luat o carte de la căminul cultural și după îndrumările autorului își îngrijește mica livadă. În sat sînt circa o sută de pompe vermorel pentru stropit, insectofungicidele se procură de la cooperativa de consum, dar pentru că nu toți oamenii aplică tratamentele necesare, pomii se reinfestează „din vînt". Recolta de fructe îndestulează consumul familiei compusă din trei persoane pînă la sfîrșitul iernii, aducînd, totodată, și un venit anual de 4 500 de lei. Efortul depus pentru întreținerea grădinii ? „Nu e nici un efort, tovarășe, ți-e mai mare dragul să lucrezi..."

Solicitat de noi, tovarășul inginer **Mihai NICOLAU**, președintele Uniunii regionale Ploiești a cooperativelor agricole, a calculat că prin plantarea a numai patru pomi fructiferi de către fiecare din cele 252 394 de familii cooperatiste din regiune, s-ar asigura o recoltă echivalentă cu producția unei livezi de 3 000—4 000 de hectare, ceea ce ar contribui la sporirea consumului de fructe actual cu 10—20 kg pe locuitor. Pe locul de casă, cîțiva pomi n-ar stîrbi cu nimic spațiul de depozitare a furajelor, nici suprafața destinată anexelor gospodărești. Este însă un „meșteșug" al bunei organizări a terenului, pentru ca fiecare metru pătrat să capete o întrebuințare rațională. **E regretabil că literatura de specialitate n-a acordat încă atenția cuvenită acestei teme și că cei interesați nu au la îndemînă niște sfaturi pe care să le urmeze.**

Ne-am amintit de o vizită pe care am făcut-o astă-vară familiei profesorului **Gheorghe Mîndru** din Girov, un sat din partea de șes a raionului Piatra Neamț. Era vremea căpșunilor și gazda ne-a îmbiat cu o chisea de dulceață ; la drept vorbind nu era dulceață, ci un preparat după o rețetă proprie, care avea ceva din însușirile unei băuturi răcoritoare. Profesorul Mîndru și soția sa, tot cadru didactic, aflați în pragul pensionării, și-au consacrat o bună parte din timpul liber — ani și ani — amenajării unei grădini model ; învățaseră în școală — au fost și dumnealor elevi acum patru decenii ! — că rolul dascălului nu se rezumă doar la buchia cărții, ci însăși viața lui personală, gospodăria lui trebuie să fie pildă pentru ceilalți săteni. Ceea ce au realizat este un mic univers paradisiac. Pe 0,30 ha sînt plantați în șiruri drepte și chibzuit distanțate, 60 de meri, pruni, cireși și vișini, pe sub care se întretaie într-o geometrie riguroasă butuci de vie pe spalieri, cuiburi de căpșuni, tufe de zmeură și coacăze. Aleele pavate și casa sînt străjuite de stînjenei și trandafiri urcători. Jumătatea din spate a lotului e împărțită în parcele cu vie, legume, cartofi și porumb, irigate cu ajutorul unei mici captări de apă, un iaz improvizat. „Sectorul zootehnic" însumează un porc și 70 de păsări. Deși nu vinde nimic din ceea ce produce (pentru că familia Mîndru are copii stabiliți cu serviciul la Bacău și Piatra), veniturile anuale contabilizate la capitolul producției vegetale se cifrează la 7 000 de lei. Evident, exemplul nu se putea să nu fie urmat ; așa se face că la Girov au apărut mulți horticultori autodidacți : Nicolae Berca, Vasile Burlacu, Constantin Spiridon, Nicolae Stolniceanu.

La capătul anchetei, se impuneau unele clarificări la nivelul Consiliului Superior al Agriculturii. Adresîndu-ne tovarășului ing. **Florea GEORGESCU**, director în Direcția generală hortiviticolă, i-am expus două probleme asupra cărora insistaseră îndeosebi interlocutorii noștri pe parcursul investigărilor pe care le-am întreprins. Unii ni s-au plîns că și-au procurat puieții de pe piața particulară, la prețuri destul de pipărate, că i-au sădit și i-au așteptat să rodească, dar cînd au făcut rod au constatat că... ieșise cu totul altceva. Alții au ridicat obiecția că la cîmp copacul cu adevărat prețios este salcîmul, întrucît asigură materialul de construcție și lemnele de foc atît de necesare !

— Pepinierele Agrosem — ni s-a răspuns în legătură cu prima chestiune — produc material săditor cu garanția autenticității soiului. În 1967 au fost puse la dispoziția populației 700 000 de pomi altoiți și 220 000 de vițe. Sîntem de acord că acestea nu satisfac, cantitativ, cerințele, motiv pentru care începînd din 1970 se vor desface prin chioșcuri numai către cumpărătorii individuali 3 milioane de pomi și 9 milioane de vițe, anual. În ceea ce privește calitățile salcîmului, ce pot să spun decît că oamenii au dreptate. Nu înseamnă însă că salcîmii exclud pomii fructiferi. Ei se împacă foarte bine împreună, întrucît noi recomandăm cultura pomilor pe port vegetativ, care în anul al treilea dau rod și care, prin formele **palmetă, gard productiv** etc., valorifică la maximum spațiul redus al grădinilor cu profil mixt. Totodată, acestea au și un aspect plăcut, cu ei realizîndu-se pergole de la poartă pînă la intrarea în casă.

— Dintre specii, care se dezvoltă mai satisfăcător în cîmpie ?

— Sîmburoasele, care au mai puțini dăunători și deci se mulțumesc cu 2—4 stropiri pe an, și suportă ușor seceta.

— Ați putea întocmi, pentru uzul cititorilor noștri din zonele de șes, un tablou al speciilor și soiurilor care ar asigura o aprovizionare cu fructe pe o perioadă cît mai lungă a anului ?

— Să încercăm.

CIREȘ
10 mai — 30 iunie

Cea mai timpurie, Timpurie de mai, Ramon Oliva ; Boambe de Cotnari, Pietroasele negre, Hedelfinger (ultimele 3 sînt soiuri tîrzii).

CĂPȘUN
15 mai — 30 iunie — 15 noiembrie

Müncheberger frühe, Talisman, Madame Moutot, Senga-Sengana ; soiurile remontante **(Abondance și Profusion)** produc continuu, vara și toamna.

CAIS
20 iunie — 30 august

Timpurie de Arad ; Falcă roșie (soi mijlociu) ; **Cea mai bună de Ungaria** (tîrziu).

PIERSIC
20 iunie — 30 septembrie

Floare de mai, Cardinal (timpuriu) ; **Halehaven, Redhaven** (mijlocii) ; **Elberta, Halberta Geant** (tîrzii).

PRUN
5 iulie — 1 octombrie

Timpuriu de Rivers, Péche, Renclod Altan, Tuleu gras, Grase românești, Vinete de Italia.

STRUGURI
10 iulie — 20 octombrie

Perla de Csaba, Regina viilor, Muscat Hamburg, Afuz-Ali, Italia.

Totul conduce la ideea reluării unei vechi tradiții valoroase

ZIUA SĂDIRII POMILOR

ne-a declarat acad. Teodor BORDEIANU

Ne-am prezentat cu carnetul plin de însemnări, ca un pom doldora de roade, la Institutul de cercetări pentru pomicultură, al cărui director, acad. Teodor BORDEIANU, a acceptat cu bucurie să semneze concluziile la ancheta noastră.

— Titlul la care v-ați gîndit — un om și un pom — nu invită, firește, la o conformitate absolută ; el vrea să sugereze, desigur, amploarea acțiunii de îmbogățire a patrimoniului pomicol al țării. Dezvoltarea acestui sector al economiei naționale, prevăzută în planurile de perspectivă ca o sarcină de stat, trebuie să se facă atît în unitățile agricole socialiste, cît și în gospodăriile personale ale cetățenilor de la orașe și sate. Dacă în fiecare grădină de lîngă casă ar exista cîte 12—15 pomi din diferite specii și soiuri, mai multe tufe de zmeur, coacăz și agriș, precum și cîteva straturi de căpșun, populația ar fi îndestulată cu fructe proaspete cel puțin în cursul verii și toamnei și cu produse preparate din fructe în tot cursul iernii. În asemenea situații, oamenii sînt sănătoși, plini de voie bună, activitatea lor se desfășoară mai plăcut ; copiii au obrajii mereu îmbujorați, sînt isteți, inteligenți. La prima vedere s-ar părea că nu se poate stabili o legătură directă între consumul de fructe și efectele enumerate, dar știința a descoperit destule dovezi în acest sens.

De fapt, în ancheta revistei „Agricultura socialistă" totul conduce la ideea reluării unei vechi tradiții valoroase, ZIUA SĂDIRII POMILOR. Pe vremuri, îmi amintesc că primăvara, pe la începutul lui aprilie, școlarii, în frunte cu învățătorii lor, gospodarii tineri și vîrstnici, ieșeau cu uneltele pe umăr să taie gropi în pămîntul reavăn, în grădini, de-a lungul drumurilor, în incintele instituțiilor, să planteze pomi. Fără îndoială, sezonul cel mai potrivit pentru plantarea pomilor este toamna — nu trebuie să uităm asta — dar sînt cîteva considerente care argumentează în favoarea primăverii : faptul că în special școlarii se simt mai legați de natură în acest anotimp al renașterii și, pe de altă parte, tot primăvara se fac unele lucrări esențiale de îngrijire a pomilor. Aș încheia cu un sfat, cu un îndemn : să nu se planteze decît pomi de calitatea cea mai bună, din care cauză trebuie evitată cumpărarea lor de pe piața neautorizată.

CRONICĂ SPORTIVĂ

Neîndoielnic, frumusețea fotbalului este chezășuită și de sportivitatea de care dau dovadă pe teren jucătorii. Iată însă că în meciul disputat duminică la Tg. Mureș, fundașii echipei locale au dezlănțuit numeroase atacuri periculoase, urmărind picioarele atacanților echipei Dinamo București, iar o parte dintre spectatori au aruncat cu pietre în jucători ; în întîlnirea de categoria B, dintre Minerul Baia Mare și Politehnica Timișoara, cîțiva jucători timișoreni, nemulțumiți de deciziile date, l-au lovit pe arbitru.

Nu cumva măsurile ce se iau de către Federația de fotbal, în asemenea cazuri, sînt prea îngăduitoare ?

Căci iată cum se procedează în alte țări. După cum ne informează ziarul „L'Humanité", conducerea clubului „Celtic" — care a întîlnit recent pe Racing Buenos Aires pentru Cupa Intercontinentală — a luat o măsură fără precedent în istoria fotbalului scoțian i față de jocul brutal practicat de către jucătorii săi, aceștia au fost amendați cu cîte 250 de lire sterline (cîte 3 000 de franci francezi) ; de asemenea, pentru a reprima tendințele de joc dur și incidentele survenite în tribune, Liga engleză de fotbal a amendat cu 1000 de lire sterline clubul Millwal din a doua divizie, pe terenul căruia spectatorii l-au lovit pe un arbitru, în cursul unui meci desfășurat de curînd.

E nevoie oare de un comentariu suplimentar ?

Echipa noastră selecționată de hochei a întîlnit la București, în două meciuri de verificare, reprezentativa Elveției. Deși a învins în ambele partide, jocul selecționatei n-a convins. Apărarea s-a dovedit penetrabilă, întreaga echipă a manifestat oboseală... Și cînd te gîndești că „sezonul alb" abia începe și sînt programate meciuri foarte tari — cu formația R.D. Germane și un turneu în Canada...

I. ALEXANDRU

VARIETĂŢI

Prima şcoală de apicultură

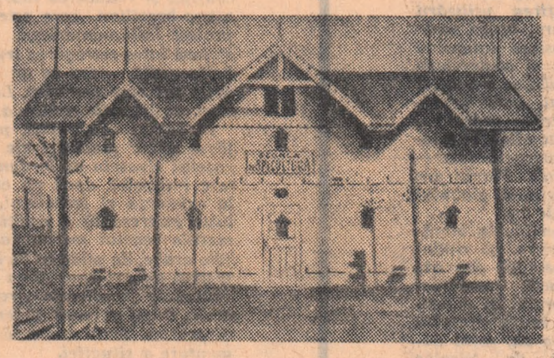

Creşterea sistematică a albinelor, la noi ca şi în alte ţări, n-a fost împămîntenită decît în secolul trecut, cu toate că de sute de ani mierea şi ceara de albine ocupau locuri de frunte pe lista produselor tradiţionale. Cît priveşte învăţămîntul de specialitate, el îşi are începutul, la noi, în anul 1911, cînd publicistul Vasile Pop a creat, la Bucureşti, prima şcoală de apicultură din ţară. „Localul" şcolii era pe strada Fabrica de chibrituri nr. 6. După cum se vede din fotografia apărută în Calendarul „Minerva", imobilul nu era destinat cursurilor, ci era o „vilă" în miniatură, care cuprindea zece stupi sistematici. Aci au luat lecţii de albinărit — numai practice, nu şi teoretice — primii 40 de elevi — crescători de albine : cîte un delegat de la fiecare din cele 24 de şcoli agricole din ţară, 10 învăţători din Muscel şi Vîlcea şi 6 crescători de albine amatori din Bucureşti.

MĂTASEA — LEGENDĂ ŞI ISTORIE

Se spune că înainte cu vreo 400 de ani de potop, în vremea legendarului împărat al Chinei, Huang-ti, prima sa favorită Lei-tsu, contemplînd o omidă care tocmai îşi ţesea gogoaşa a urmărit toată activitatea acesteia şi a inventat principalele procese ce duc la fabricarea mătăsii.

Denumirea Lei-tsu este compusă din două cuvinte : Tsu înseamnă strămoş, iar semnele cu care se scrie Lei înseamnă femeie, cimp şi mătase. Lei-tsu este venerată ca patroană a măiestriei mătăsii.

Potrivit istoricului roman Florus, care a trăit spre sfîrşitul secolului I al erei noastre, romanii au cunoscut primele ţesături de mătase cu prilejul luptei cu parţii din anul 53 î.e.n. la Carrhes.

În mai puţin de 100 de ani ţesăturile de mătase s-au răspîndit la romani care le-au folosit, se pare, în mod abuziv, astfel încît în anul 14 al erei noastre, la cîteva luni după moartea lui Augustus, senatul a interzis bărbaţilor să poarte vestminte de mătase pe motivul că... ti dezonorează.

ZIG - ZAG

— Şi zici că stai la pat de 6 ani? Ce simţi?

— N-aş putea să-ţi spun. Acum 6 ani a venit doctorul, m-a examinat şi mi-a zis să nu mă dau jos din pat pînă nu revine el. De atunci l-aştept, dar n-a venit încă.

Profesorul : *De ce a muşcat Adam din măr?*

— Elevul : *Pentru că pe vremea lui nu erau cuţite.*

— Cîţi au murit azi? întreabă acum cîteva decenii un medic de spital, făcîndu-şi inspecţia.

— Nouă!, i se răspunde.

— Eu am dat medicamente pentru zece. Cu siguranţă că unul nu le-a luat.

— După operaţia de apendicită am slăbit peste 15 kg.

— Nu mai spune! Niciodată nu mi-aş fi putut închipui că un apendice poate cîntări atît de mult.

— Aş vrea să cumpăr unul din aceşti doi papagali vorbitori.

— Stimate domn, cred că va trebui să-i cumpăraţi pe amîndoi.

— Nu înţeleg de ce...

— Pentru simplul motiv că unul vorbeşte, iar celălalt traduce.

Zi de toamnă cu... recoltă bogată.

A ÎNCEPUT SEZONUL DE VÎNĂTOARE LA FAZANI ŞI IEPURI

La 15 noiembrie a început în întreaga ţară sezonul de vînat la fazani şi iepuri, care va dura, în funcţie de abundenţa vînatului, pînă la sfîrşitul lunii ianuarie 1968.

— Din evaluările estimative întreprinse pînă la mijlocul acestei luni, ne-a informat tovarăşul *Gheorghe Pasat*, vicepreşedinte al A.G.V.P.S., a rezultat că, în general, efectivele de iepuri şi fazani se află în creştere în unele regiuni, cum sînt : Argeş, Oltenia, Ploieşti, Dobrogea, Galaţi, Iaşi — şi parţial — Bucureşti.

Vînătorile, ca şi în anii trecuţi, se vor organiza în mod colectiv, urmărindu-se, paralel cu satisfacerea pasiunii vînătorilor, realizarea sarcinilor de plan şi păstrarea efectivelor de reproducţie. Şi celelalte specii de vînat — cum sînt : căprioriii, cerbii, capra neagră şi mistreţii — se află în creştere numerică. În momentul de faţă, filialele A.G.V.P.S. întreprind vînătoarea de selecţie la cervide. De asemenea, se află în toi vînătoarea păsărilor de baltă — raţe, gişte, sitari.

Interlocutorul nostru ne-a mai comunicat şi alte noutăţi. Numărul vînătorilor din întreaga ţară încadraţi în cele 112 filiale ale asociaţiei a atins cifra de 45 000.

Pentru buna aprovizionare cu cele necesare vînătorilor, Ministerul Industriei Uşoare a importat din Belgia o serie de maşini necesare fabricării cartuşelor, care pînă acum se executau cu utilaje nu întrutotul corespunzătoare obţinerii unor produse de calitate. În acelaşi scop, în atelierele asociaţiei s-au confecţionat cantităţi sporite de ustensile — tolbe, tocuri de armă, ciorchinare, cartuşiere. În cadrul atelierelor respective funcţionează şi o secţie de naturalizat vînat (împăiere), ca şi un atelier pentru pregătirea blănurilor de urs, lup etc. obţinute din vînat.

Al. ION

CELE DINTÎI MENŢIUNI DESPRE ÎNGRĂŞĂMINTE

Necesitatea folosirii îngrăşămintelor, ca materii destinate fertilizării solurilor sărace sau sărăcite în urma culturilor intensive de plante, a fost relevată pentru prima dată de francezul **Bernard Palissy** (1510—1590) care, paradoxal, nu a fost agronom şi nici măcar agricultor. Scriitor şi savant autodidact, el a rămas însă celebru prin faimoasele sale vase de lut ars, împodobite cu figuri artistic sculptate — denumite **figurine**, datorită cărora este considerat creatorul ceramicei în Franţa.

Cercetînd diferite sorturi de pămînt şi săruri minerale, Palissy a reuşit să explice rolul îngrăşămintelor, însă numai logic, prin deducţie. El susţinea că plantele de cultură sustrag din sol, în fiecare an, o mare cantitate de „săruri", care trebuie redate solului, pentru a-şi reface stocul.

Palissy a arătat astfel că gunoiul, excrementele şi cenuşa paielor arse conţin „săruri" care trec din sol în corpul plantelor şi animalelor şi reintroducîndu-le în sol, îl îmbunătăţesc. Cercetările lui Palissy au fost reluate în secolul al XVII-lea de geologul englez **John Woodward**, care a arătat că solul conţine „săruri" fără de care plantele nu se pot dezvolta.

Din păcate, ideile emise de cei doi cercetători au rămas aproape necunoscute şi au fost puse în practică mult mai tîrziu.

Dr. C. SIMIONESCU

— Nu te speria, e Costică fotbalistul. Are meci în deplasare.

Desen de F. GRONSKI

DE LA LUME ADUNATE

CEL MAI VECHI INDICATOR RUTIER

În apropierea oraşului italian Livorno, la o curbă a şoselei a fost găsit un indicator de piatră datînd din timpul imperiului roman şi purtînd inscripţia în limba latină : „acest loc este periculos". Probabil că şi în timpul romanilor erau locuri unde se întîmplau frecvente accidente de circulaţie.

TOTUL E CUM PRIVEŞTI LUCRURILE...

„Dacă vreţi să cumpăraţi o casă la o depărtare de numai o oră distanţă de Paris, adresaţi-vă firmei noastre", aşa sună anunţul unei firme londoneze care construieşte case în apropierea aeroportului londonez. Într-adevăr, dacă iei avionul, exact peste o oră eşti la Paris.

PASĂRILE PE SUB MUNŢI

Tunelul care uneşte pe sub munţii Alpi Italia şi Franţa scurtează nu numai drumul autoturismelor. Toamna, cînd rîndunelele părăsesc Franţa pentru a pleca în ţări mai calde, ele nu mai zboară ca pînă acum peste crestele Alpilor, ci aleg drumul cel mai scurt prin tunel. Păsările s-au acomodat în aşa măsură cu traseul subteran, încît nu se tem să se odihnească pe capotele autoturismelor care circulă prin tunel.

ŞCOALA PENTRU OI

Crescătorul englez de oi Jim Stow, care exportă oi în Spania şi în ţări latino-americane, a organizat pentru animalele destinate vînzării „cursuri" de limba spaniolă. După părerea lui Stow, auzind din vreme cuvinte în spaniolă, olle vor putea să se aclimatizeze mai repede în noua lor situaţie şi să înţeleagă comenzile care li se vor da.

IDENTITATE ÎNDOIELNICĂ

Auzind un zgomot suspect la etajul inferior al vilei sale, un judecător al Curţii de apel din Londra s-a repezit curajos pe scări în pijama şi papuci cu gîndul de a pune mîna pe hoţ. Acesta, iute de picior, a fugit, urmărit însă cu asiduitate de judecător, care, în goana sa, a uitat în ce ţinută se află. Hoţul a reuşit să se facă nevăzut la un colţ de stradă. În schimb, judecătorul a fost reţinut de poliţie. Detenţiunea sa a durat pînă a doua zi, cînd a putut să dovedească cine este şi să aducă martori că ceea ce urmărise el nu fusese o himeră.

Reînnoiţi-vă abonamentele pe anul 1968 la revista

„AGRICULTURA SOCIALISTĂ"!

Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din instituţii şi unităţi.

Abonaţi-vă la revista „Săteanca"

Revistă social-politică şi culturală, editată de Consiliul Naţional al Femeilor, „SATEANCA" se adresează tuturor femeilor de la sate. Ea cuprinde un bogat material publicistic, oglindeşte aspecte actuale din viaţa satului.

Revista organizează dezbateri şi schimburi de opinii privind viaţa de familie, educaţia copiilor şi a tineretului, publică pagini de modă, sfaturi medicale şi gospodăreşti, noutăţi privind amenajarea locuinţei, cosmetică, reţete culinare.

Abonamentele se fac prin oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari. Costul unui abonament este de 6 lei pe 3 luni, de 12 lei pe 6 luni şi de 24 lei pe un an.

Revista „EVIDENŢA CONTABILĂ"

anunţă pe cititorii săi că pot face abonamente pe anul 1968 la revistă şi suplimentele trimestriale, începînd din trim. IV. a.c.

Reamintim că un abonament la revistă costă 60 de lei pe an, 30 de lei pe 6 luni şi 15 lei pe 3 luni, iar la suplimentele trimestriale costul unui abonament este de 20 de lei anual.

Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii de presă din întreprinderi, instituţii şi de la sate.

ADMINISTRAŢIA ASIGURĂRILOR DE STAT

încheie, cu membrii cooperativelor agricole de producţie, asigurări facultative pauşale deosebit de avantajoase.

Printr-un singur contract se pot asigura una din speciile de animale, bunurile din gospodărie, precum şi asiguratul pentru cazurile de accidente. Prima de asigurare este de 90 de lei pe an sau de 45 de lei pe 6 luni.

Pentru informaţii suplimentare şi încheierea de asigurări adresaţi-vă agenţilor de asigurare, responsabililor cu munca ADAS sau direct inspectoratelor ADAS.

INSTITUTUL DE CERCETARI PENTRU MECANIZAREA AGRICULTURII

anunţă pentru data de 25 decembrie orele 8 a.m. la sediul institutului din bd. Agronomilor nr. 6 Bucureşti-Băneasa, raionul 30 Decembrie,

CONCURS

pentru ocuparea următoarelor posturi de specialişti :
— un post şef de secţie de cercetare la secţia exploatare (specialitatea inginer mecanic agricol) ;
— un post de şef laborator mecanizare din cadrul Staţiunii experimentale ICCA-Lovrin, raionul Sînnicolau Mare, regiunea Banat (specialitatea inginer mecanic agricol) ;
— trei posturi de cercetători ştiinţifici principali la grupa de normare (specialitatea inginer mecanic agricol) ;
— un post de cercetător ştiinţific din cadrul secţiei recoltarea şi condiţionarea produselor agricole (specialitatea inginer mecanic agricol) ;
— un post de cercetător ştiinţific la laboratorul de mecanizare, din cadrul Staţiunii experimentale ICCA Şimnic — Craiova (specialitatea inginer mecanic agricol);

Actele necesare pentru înscriere la concurs :
a) — copie legalizată de pe diploma de examen de stat, sau diplomă echivalentă în specialitatea respectivă a unor instituţii de învăţămînt superior din ţară, precum şi diplomă din străinătate, echivalentă ;
b) — copie de pe certificatul de naştere ;
c) — certificatul de sănătate ;
d) — dovada situaţiei militare ;
e) — dovada stagiului ;
f) — autobiografia.

De asemenea, cererea de înscriere la concurs va fi însoţită, în afara actelor de mai sus, şi de următoarele :
— copie de pe diploma de doctor în ştiinţe (dacă este cazul) ;
— memoriu de activitate, împreună cu o listă de lucrări (dacă este cazul) ;
— un exemplar al celor mai importante lucrări ştiinţifice ale candidatului (dacă este cazul).

Actele de mai sus vor fi depuse cu cel puţin 15 zile înainte de data ţinerii concursului.

Pentru informaţii suplimentare, cei interesaţi se pot adresa secretariatului ştiinţific din cadrul institutului — telefon 33.03.62.

ANUNŢ

DIRECŢIA GENERALĂ DE CONSTRUCŢII PENTRU ÎMBUNĂTĂŢIRI FUNCIARE SECTORUL INSTALAŢII DIN CONSILIUL SUPERIOR AL AGRICULTURII

ANGAJEAZA

PENTRU ŞANTIERELE DIN PROVINCIE :
— ingineri şi ingineri principali mecanici, specializaţi în lucrări montaje staţii pompare ;
— ingineri şi ingineri principali electroenergeticieni ;
— maiştri şi maiştri principali mecanici montatori, specializaţi în lucrări montaje staţii pompare ;
— maiştri şi maiştri principali, electricieni, specializaţi în instalaţii lumină şi forţă (joasă şi înaltă tensiune) circuite secundare, automatizări şi P.R.A.M.
— normatori şi normatori tehnologi de instalaţii electrice şi mecanice ;
— echipe constituite de mecanici montatori, specializaţi în montaje de staţii de pompare ;
— echipe constituite de electricieni, specializaţi în instalaţii de lumină şi forţă (joasă şi înaltă tensiune), circuite secundare, automatizări şi P.R.A.M.

Prezentarea între orele 8—16 în strada Fîntînica nr. 41, raionul 23 August, staţia Fîntînica — tramvai 14, telefon 35 10 10.

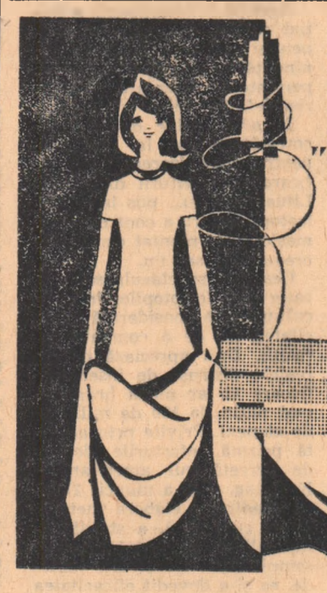

UZINELE TEXTILE „MOLDOVA" BOTOŞANI

produc :
— pînză albită
— zefiruri (uni, caro, în dungi)
— articole din celofibră pentru fuste etc.
— doc
— finet (uni şi dungi)
— Răchită
— Liviu (cămăşi confecţii)

din programul de radio şi televiziune

pe săptămîna 19 — 25 noiembrie

radio

BULETIN DE ŞTIRI : Duminică : programul I : 11,00 ; 24,00; 2,55 ; programul II : 6,30 ; 7,30 ; 9,30 ; 16,00 ; 19,00 ; 0,55 ; programul III : 16,00 ; 19,30 ; **În fiecare zi de lucru :** programul I : 5,00 ; 5,30 ; 6,00 ; 6,30 ; 9,00 ; 11,00 ; 12,15 ; 15,00 ; 18,00 ; 20,00 ; 24,00 ; 2,55 ; programul II : 7,30 ; 8,30 ; 10,00 ; 12,00 ; 18,55 ; 21,00 ; 0,55 ; (sîmbătă şi la ora 1,55) ; programul III : 18,00.

RADIOJURNAL : Duminică : programul I : 13,00 ; 20,00 ; 22,00; programul II : 14,00 ; 21,00 ; 23,00 ; programul III : 21,30. **În fiecare zi de lucru :** programul I : 7,00 ; 12,45 ; 16,00 ; 19,00 ; 22,00 ; programul II : 14,00 ; 17,00 ; 23,00 ; programul III : 21,30.

CRONICA ECONOMICĂ : luni, marţi, miercuri, joi şi vineri ora 11,03 ; 18,03 pe programul I.

REVISTA REVISTELOR ECONOMICE : sîmbătă : programul I : 11,03 —

EMISIUNI PENTRU SATE : DUMINICA programul I : 9,50 — Transmitem pentru sate. **ÎN FIECARE ZI DE LUCRU :** programul I : 5,50 — Jurnal agrar, vineri şi la 18,30.

SFATUL MEDICULUI : programul I : luni, marţi, miercuri, joi şi vineri ora 11,45 ; programul II : luni, marţi, miercuri şi joi ora 16,15.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICA : Muzică populară : programul I : 9,30 ; 14,30 ; 16,00 ; 17,15 ; 18,00 ; 19,00 ; 20,10 ; programul II : 6,00 ; 7,00 ; 11,55 ; 16,30 ; 21,45. **Muzică uşoară şi de dans :** programul I : 9,00 ; 11,03 ; 14,15 ; 15,00 ; 17,30 ; 18,15 ; 18,30 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,20 ; 22,40 ; 23,00 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 6,45 ; 7,35 ; 10,30 ; 12,15 ; 12,55 ; 14,10 ; 15,40 ; 17,00 ; 19,05 ; 20,00 ; 23,38 .

LUNI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 16,15 ; 18,45 ; 20,15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 11,40 ; 12,45 ; 15,15 ; 16,00 ; 19,00. **Muzică uşoară şi de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 11,15 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,45 ; 15,45 ; 19,30 ; 21,23 ; 22,15 ; 22,35 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 9,55 ; 10,30 ; 12,03 ; 16,20 ; 17,10 ; 20,00 ; 20,45 ; 22,00 ; 24,00.

MARŢI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 18,45 ; 20,15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 10,45 ; 14,00 ; 16,00. **Muzică uşoară şi de dans :** programul I: 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 10,00 ; 11,15 ; 12,20 ; 13,50 ; 14,50 ; 15,40 ; 18,10 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,15 ; 22,30 ; 22,35 ; 23,00 ; 23,20 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,03 ; 12,45 ; 15,15 ; 16,45 ; 17,25 ; 20,00 ; 20,50 ; 21,50 ; 24,00.

MIERCURI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 17,30 ; 18,50 ; 20,15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 13,30 ; 18,00 ; **Muzică uşoară şi de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 10,00 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,50 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,15 ; 22,35 ; 23,00 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,03 ; 12,45 ; 13,15 ; 15,15 ; 16,00 ; 17,25 ; 17,50 ; 19,10 ; 20,40 ; 22,45 ; 24,00 ; programul III ; 17,00.

JOI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 10,00 ; 12,00 ; 12,55 ; 20,15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 12,45 ; 16,00 ; 18,25. **Muzică uşoară şi de dans :** programul I : 5,20 ; 8,30 ; 9,03 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,50 ; 15,40 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,15 ; 22,50 ; 23,20 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 12,03 ; 13,50 ; 15,15 ; 15,50 ; 16,50 ; 18,00 ; 18,45 ; 22,30 ; 23,07 ; 24,00.

VINERI : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 15,05 ; 18,50 ; 20,15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 12,45 ; 13,50 ; 16,00 ; **Muzică uşoară şi de dans :** programul I : 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 10,00 ; 12,20 ; 13,30 ; 15,45 ; 16,45 ; 18,10 ; 19,30 ; 21,00 ; 22,15 ; 22,35 ; 23,00 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 12,20 ; 13,00 ; 15,15 ; 17,25 ; 18,00 ; 18,40 ; 24,00.

SÎMBĂTĂ : Muzică populară : programul I : 5,05 ; 5,35 ; 12,00 ; 12,55 ; 14,15 ; 15,05 ; 16,55 ; 18,50 ; 20,15 ; 22,15 ; programul II : 7,00 ; 7,45 ; 8,35 ; 10,45 ; 12,45 ; 13,40 ; 17,25 ; 19,45 ; 22,30. **Muzică uşoară şi de dans :** programul I: 5,25 ; 8,30 ; 9,03 ; 10,00 ; 11,30 ; 12,20 ; 13,30 ; 14,45 ; 18,10 ; 19,30 ; 20,30 ; 22,35 ; 0,05 ; 2,02 ; programul II : 8,00 ; 9,30 ; 10,03 ; 12,03 ; 13,00 ; 14,08 ; 15,30 ; 16,35 ; 18,00 ; 22,45 ; 23,07 ; 24,00 ; 1,00 .

televiziune

DUMINICA : 9,00 — Ora exactă ; 9,10 — Teatru pentru tineretul şcolar : „Viforul" ; 10,30 ; — EMISIUNEA PENTRU SATE. Din cuprins : Iniţiative şi propuneri : Sistematizarea satelor ; În obiectiv : Arăturile de toamnă ; Reportajul emisiunii : „Pădurea la microscop" ; Rubrica specialistului : Cercetări şi rezultate ● O nouă metodă de fertilizare ● Reviste agricole ● De peste hotare ; Un foileton pe săptămînă : construcţii neterminate ; Buletin agro-meteorologic ; Muzică populară românească ; 12,15 — Concert simfonic ; 15,40 — Campionatul mondial de gimnastică artistică. Transmisiune de la Copenhaga ; 18,00 — „Fetele de la Năruja" ; 18.30 — Magazin 111 ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19,50 — Desene animate ; 20,00 — Al doilea concert cu premii al orchestrei de estradă a Radioteleviziunii ; 21,15 — Film artistic : „Misterele Parisului". O producţie a studiourilor franceze ; 22,50 — TELEJURNALUL DE NOAPTE; 23,00 — Telesport.

MARŢI : 18,00 — În direct. Pregătirea producţiei pentru 1968 ; 18,30 — Emisiune pentru copii ; 19,00 — Emisiune pentru tineretul şcolar ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19,45 — Agenda dv. ; 20,00 — Aventurile lui Tarzan ; 20,26 — Album de poezie ; 20,40 — Istoria teatrului românesc : Lucrări dramatice de Mihail Eminescu. Exemplificări din piesele „Bogdan — Dragoş" şi „Mira" ; 22,00 — Turneul melodiilor ; 22,40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MIERCURI : 14,00 — Fotbal : România—R.F. a Germaniei ; 18,00 — Telecronica economică ; 18,30 — Emisiune pentru copii ; 19,00 — Emisiune pentru tineret ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19,45 — Agenda dv. ; 20,00 — Interpretul preferat : soprana Magda Ianculescu ; 20,15 — Transfocator ; 21,00 — Avanpremieră ; 21,15 — Tele-cinematecă : „Acuzata" cu Loretta Young şi Robert Cummings ; 22,45 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

JOI : 18,00 — La ordinea zilei : În dezbaterea opiniei publice : Perfecţionarea normării şi salarizarea ; 18.30 — Studioul pionierilor ; 19,00 — Mult e dulce şi frumoasă ... Emisiune de limbă română : 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19,45 — Agenda dv. ; 20,00 — Film serial : „Ivanhoe" ; 20,26 — Vînătoare de capre negre. Reportaj filmat ; 20,45 — Zece semne de întrebare. Emisiune-concurs de cultură generală ; 20.15 — O poveste cu cintec. Telefoileton muzical : La hotel. 21,20 — Teleglob. Emisiune de călătorii geografice — Pe riul Buriganga (Pakistanul de est) ; 21,45 — Studioul mic : „Barca pe valuri" de Leonida Teodorescu ; 22,35 — De la Giotto la Brâncuşi ; 22,55 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

VINERI : 18,00 — Stadion. Emisiune de actualitate sportivă ; 18,30 — Emisiune pentru copii : 19,00 — Emisiune pentru tineretul şcolar ; 19.30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19.45 — Agenda dv. ; 20,00 — Studioul muzical. Valsul (I) ; 20,30 — Ecran literar ; 21,00 — Reflector ; 21,20 — Film artistic : „Doamna de pe sine". Comedie muzicală, producţie a studiourilor din R.S. Cehoslovacă ; 22,40 — TELEJURNALUL DE NOAPTE.

SÎMBĂTĂ : 18,00 — Pentru noi, femeile ! ; 18,30 — „La sase paşi de o excursie" ; 19,30 — TELEJURNALUL DE SEARA ; 19,45 — Agenda dv. ; 20,00 — Tele-enciclopedia : 21,00 — Emoţii în premieră (muzică populară) 21,30 — Film serial : „Evadatul" ; 22,20 — Seară muzicală. Transmisiune de la Zürich ; 23,20 — TELEJURNALUL DE NOAPTE ; 23,30 — Telesport.

AGRICULTURA PE GLOB

Şi, in sfirşit, urmaşul lui Prometeu, el, omul,
A prins şi taina mare, a tainelor, atomul

Tudor ARGHEZI

Daruri pentru Ceres

NUCLEUL ATOMIC la lucru pe ogoare

O RAZĂ de speranţă

În momentul în care aplicaţiile paşnice ale energiei nucleare se aflau la primele începuturi, oamenii de ştiinţă erau confruntaţi cu o problemă deosebit de gravă : deşeurile reactorilor nucleari. Existenţa acestora, greutatea de a scăpa de ele răpea, pur şi simplu, liniştea nopţilor, şi aşa destul de frămîntate, ale savanţilor. Aceste „resturi" nu sînt altceva decît radioizotopii.

Dacă este adevărat că energia nucleară e o sursă de teamă şi, totodată, de speranţă, radioizotopii aduc o puternică rază de speranţă. Începînd din anul 1934, cînd soţii Curie au provocat pentru prima oară fenomenul radioactivităţii artificiale, izotopii au arătat că pot aduce omului servicii importante. În agricultură, aplicaţiile lor sînt foarte însemnate.

Deşeurile nedorite de altădată vor permite creşterea producţiei agricole şi prevenirea pierderilor de produse alimentare. Cum ?

Principalele utilizări ale izotopilor se pot împărţi în două categorii : ca sursă de radiaţii şi ca indicator. În primul caz ei sînt folosiţi pentru producerea mutaţiilor în organismele animale şi vegetale. Aceste transformări în aparatul genetic al plantelor şi animalelor au ca scop mărirea producţiei, a rezistenţei la agenţii patogeni, la condiţiile climatice nefavorabile sau scurtarea perioadei de maturare. Dar biologii au descoperit importanţa mare a radiaţiilor şi pentru crearea de noi varietăţi. Folosirea radiaţiilor accelerează metodele tradiţionale de selecţie cu zeci de ani.

Printre noile plante ale „grădinii" atomice se numără orezul, care asigură hrana pentru aproape jumătate din omenire, şi care a intrat înaintea altor plante în obiectivul cercetătorilor. În Japonia a fost creată o nouă varietate, „Rei-Mei", adaptată la doze mari de îngrăşăminte şi care are paiul mai scurt şi mai viguros. În Elveţia a fost înregistrată o varietate de mazăre cu producţie mai mare, precum şi soiurile de ovăz Donaria şi Haisa care au o greutate a boabelor cu 50 la sută mai mare decît la soiul de origine. Cercetătorii suedezi au creat soiul de orz „Pallas", care are paiul mai scurt şi mai rezistent la cădere, şi care a cucerit pe agricultorii suedezi, britanici şi danezi. În Statele Unite, la marele centru de studii de la Brookhaven, au fost obţinute diverse soiuri de pomi fructiferi cu însuşiri superioare.

În toate aceste cazuri şi, evident, în altele pe care nu le-am citat, izotopii au acţionat ca surse de radiaţii mutagene. Ei pot fi utilizaţi şi ca trasori. În multe ţări se fac experienţe de acest fel pentru a studia, de pildă, eficienţa îngrăşămintelor şi a irigaţiilor. Preocuparea în acest domeniu e largă şi angajează şi pe oamenii de ştiinţă din ţara noastră. La I.C.C.P.T. Fundulea au fost efectuate cu succes experienţe cu izotopi stabili şi radioactivi destinate precizării epocilor, metodelor şi dozelor de administrare a îngrăşămintelor chimice la cultura porumbului. Aceste experienţe s-au făcut concomitent în opt ţări mari cultivatoare de porumb, participante la aşanumitul „Program al porumbului".

Agenţia internaţională a iniţiat cercetări asemănătoare şi pentru cultura grîului, propunînd ţării noastre primele experienţe de orientare în vederea definitivării.

În altă ordine de utilizări, cercetătorii de la Institutul pentru mecanizarea şi electrificarea agriculturii din R.S.S. Lituaniană au... pus la treabă izotopii pentru a controla dacă maşinile de plantat cartofi lucrează bine sau nu.

Cea mai spectaculoasă aplicaţie a radioizotopilor în agricultură este considerată capacitatea lor de a combate paraziţii. Unii apreciază că cerealele distruse de insecte în fiecare an ar putea hrăni nu mai puţin de 100 de milioane de oameni. Privite prin această prizmă, eforturile depuse de cercetătorul american F. Knipling, care a muncit 27 de ani pentru a elabora metoda, acum cunoscută, a sterilizării masculilor, îşi capătă întreaga semnificaţie. Ca şi alte metode, ea şi-a dovedit eficacitatea în acţiuni vaste de combatere a insectelor — unele organizate cu sprijinul F.A.O şi al Agenţiei internaţionale pentru energia atomică.

De altfel, trebuie subliniat că aceste două organizaţii şi-au unit eforturile într-un program comun de colaborare care, adăugîndu-se strădaniei depuse de cercetători în multe ţări, face ca radioizotopii să devină o rază de speranţă tot mai strălucitoare.

• Bazată pe cele mai recente descoperiri în domeniul energiei nucleare, activarea cu neutroni s-a dovedit a fi o metodă analitică deosebit de sensibilă şi precisă. Cu ajutorul acestei metode pot fi analizate probe solide, lichide sau gazoase. Iată cîteva determinări mai importante : analiza stronţiului în lapte, a diferitelor elemente în boabele de grîu, determinarea reziduurilor de insecticide în produsele agro-alimentare etc.

• In acest an, la 15 iunie, a intrat în fază experimentală la Centrul de cercetări agricole din Wageningen (Olanda) cea mai mare instalaţie mobilă de iradiere din lume. Actualmente se desfăşoară o campanie de demonstrare practică a tehnicii de iradiere, avînd ca scop popularizarea cît mai largă a metodei.

• Potrivit revistei vest-germane „Technik und Forschung" în ţările vest-europene, anual, cca. 300 de oameni mor intoxicaţi cu produse animale infectate de salmonelă. Întrucît medicamentele folosite nu sînt destul de eficiente, s-a propus iradierea furajelor destinate vitelor.

Adăugînd îngrăşămintelor izotopi radioactivi, cercetătorii havaieni au putut studia acţiunea acestora asupra culturilor de sfeclă de zahăr şi stabili ce fel de îngrăşăminte trebuie administrate şi cînd.

Marile instrumente nucleare folosesc şi agriculturii

Concomitent cu dezvoltarea pe care a luat-o în ultimii ani, fizica nucleară şi-a creat şi instrumente specifice. Între acestea se numără şi acceleratorii de particule impresionanţi adesea prin dimensiunile lor, întotdeauna prin obiectivul lor ştiinţific — dezlegarea marilor taine ale materiei. S-a dovedit însă că instrumentele nucleare pot folosi şi agriculturii. Iată cîteva întrebuinţări : dezinsecţia seminţelor, pasteurizarea fructelor, prevenirea germinării cartofilor, sterilizarea alimentelor. În acest fel, acceleratorii de particule se alătură instalaţiilor care folosesc izotopii radioactivi.

În S.U.A. a fost realizată o serie de experienţe pentru combaterea gărgăriţei şi a gîndacului făinii. Dozele de 10 000 de röntgeni au sterilizat ouăle şi au redus posibilitatea de înmulţire a insectelor adulte. La iradieri cu doze de 500 000 de röntgeni, insectele au pierit în totalitate. La o săptămînă după iradiere cu doze de 250 000 de röntgeni, au pierit 92 la sută din gîndacii făinii adulţi, iar la o iradiere cu 100 000 de röntgeni, 82 la sută din gărgăriţe. Pîinea fabricată din grîu şi făină tratate cu 500 000 de röntgeni avea calităţi bune.

A fost studiată, de asemenea, posibilitatea reducerii pierderilor de fructe prin putrezire, cu ajutorul radiopasteurizării, folosindu-se acceleratori de particule liniari. Utilizarea acestor instalaţii pentru combaterea putregaiului la fructe a dat rezultate identice ca şi în cazul utilizării radiaţiilor obişnuite cu colbat 60.

În vederea combaterii încolţirii tuberculilor de cartofi în timpul păstrării, în R.F. a Germaniei s-a făcut o serie de experiente de iradiere cu electroni rapizi, folosindu-se un betatron cu o putere de 31 M.e.v. Experienţa a durat 30 de săptămîni şi a reuşit. Ea a arătat că iradierea cu electronii rapizi previne încolţirea tuberculului.

În S.U.A. a început folosirea radiaţiilor ionizante pe scară industrială şi pentru sterilizarea materialelor. Deocamdată, preţul de cost al unui tratament cu electroni rapizi fiind de 2—3 ori mai ridicat faţă de aceeaşi operaţie efectuată cu radiaţii gama din surse de cobalt 60, problema folosirii acceleratorilor de particule în scopuri de sterilizare a unor produse rămîne deschisă.

din actualitatea săptămînii

LA ROMA, DELEGAŢI DIN 116 ŢĂRI DEZBAT PROBLEME ACUTE ALE AGRICULTURII MONDIALE, în cadrul celei de a XIV-a sesiuni a Conferinţei Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru alimentaţie şi agricultură. Discuţiile de pînă acum nu au fost simple schimburi de informaţii asupra situaţiei existente, ale cărei coordonate dramatice sînt bine cunoscute, ci au încercat să schiţeze un plan de luptă, să stabilească în ce mod ar putea fi utilizate mai eficient resursele agriculturii, pisciculturii şi pădurilor în scopul satisfacerii nevoilor de hrană, locuinţă, îmbrăcăminte ale omului. S-a subliniat necesitatea sprijinirii acţiunilor iniţiate pe plan naţional pentru stimularea agricultorilor în creşterea producţiei, îmbunătăţirea utilizării fondului funciar prin reforme agrare, acolo unde ele nu au fost încă efectuate, folosirea intensivă a mijloacelor moderne de producţie şi comercializare a produselor. În atenţia delegaţiilor s-a aflat aşa-numitul Plan indicativ mondial, care urmăreşte să orienteze eforturile în vederea redresării dezechilibrului existent pe plan mondial în domeniul alimentaţiei şi să ajute guvernele interesate în elaborarea politicii lor agricole. Planul are în vedere perspectiva creşterii populaţiei globului la 5 miliarde de oameni în viitorii 20 de ani.

Participarea activă a delegaţiei române la lucrările sesiunii a găsit ecou şi apreciere în rîndul celorlalte delegaţii. România a împărtăşit din experienţa sa în domeniul dezvoltării economiei naţionale, al înfăptuirii reformei agrare, al cooperativizării agriculturii şi organizării învăţămîntului şi cercetărilor agricole. În cuvîntarea sa, şeful delegaţiei române la sesiune, prof. dr. Nicolae Giosan, a subliniat că în lumina experienţei proprii a ţării noastre, principala condiţie a creşterii producţiei de alimente în ţările în curs de dezvoltare constă în utilizarea la maximum a rezervelor şi posibilităţilor interne, a tuturor resurselor materiale şi umane ale fiecărei ţări.

CONSILIUL DE SECURITATE DEZBATE DIN NOU PROBLEMA SITUAŢIEI DIN ORIENTUL MIJLOCIU. În faţa consiliului au fost depuse trei proiecte de rezoluţie. Unul dintre acestea, prezentat de India, Mali şi Nigeria, califică drept inadmisibilă ocuparea sau dobîndirea de teritorii pe calea cuceririlor militare şi cere retragerea forţelor izraeliene din toate teritoriile ocupate ca urmare a conflictului din iunie. Totodată, proiectul prevede încetarea stării de beligeranţă, garantarea libertăţii de navigaţie pe căile maritime internaţionale, soluţionarea echitabilă a problemei refugiaţilor şi proclamă dreptul fiecărui stat de a trăi în pace şi deplină securitate. Secretarul general al O.N.U. ar urma să trimită la faţa locului un reprezentant personal. Proiectul de rezoluţie american este în general mai puţin precis, deşi multe din prevederi sînt asemănătoare celor din rezoluţia amintită anterior, solicitînd, totodată, crearea unor zone demilitarizate între statele aflate în conflict şi reducerea înarmărilor. Proiectul argentiniano-brazilian, care este o reeditare a vechiului proiect latino-american, stabileşte o legătură mai strînsă între retragerea trupelor şi încetarea stării de beligeranţă, ceea ce ar putea fi considerat ca un prim pas spre tratative. La ora cînd apar aceste rînduri, dezbaterile continuă.

În cursul săptămînii, părţile interesate direct au făcut unele precizări ale poziţiilor lor. Declaraţiile regelui Hussein al Iordaniei reprezintă o recunoaştere implicită, dacă nu chiar explicită, a dreptului la existenţă al Izraelului, ceea ce constituie o evoluţie interesantă a poziţiei arabe (chiar dacă afirmaţiile regelui nu au găsit aprobare în toate statele arabe, de pildă în Siria). Izraelul, a subliniat ministrul de externe, Abba Eban, nu intenţionează să revină la frontierele „fragile şi vulnerabile" din 4 iunie. După părerea guvernului izraelian, tratativele directe cu ţările arabe rămîn singura cale de reglementare a situaţiei.

ÎN VIETNAM, LUPTELE AU SPORIT ÎN AMPLOARE ŞI INTENSITATE. Într-o singură zi — simbătă — şi într-o singură bătălie — cea de la Dak To — trupele americane au pierdut peste 300 de militari. A fost — apreciază agenţia France Presse — „cea mai ucigătoare zi de la 1 noiembrie încoace". Între 4 şi 11 noiembrie, unităţile Frontului Naţional de Eliberare din Vietnamul de Sud au scos din luptă, numai în zona Platourilor Înalte, 11 companii americane. Între timp, mişcarea împotriva războiului cuprinde în S.U.A noi cercuri, încît pînă şi fostul comandant suprem al forţelor NATO, generalul Norstad, s-a declarat împotriva politicii americane în Asia de sud-est. Simptomatică pentru starea de spirit a opiniei publice americane este şi predica rostită, în prezenţa preşedintelui Johnson, de pastorul bisericii din Williamsburg (Virginia) în care a cerut „o explicaţie directă şi deschisă" a raţiunii războiului din Vietnam, despre care a spus că „îmbracă forma unui război colonial".

I. MANEA

Un nou venit în arsenalul veterinar

Extinderea aplicaţiilor nucleare a arătat că izotopii radioactivi pot contribui şi la creşterea producţiei de proteine, deschizînd căi noi de cercetare în domeniul fiziologiei şi al nutriţiei animale. Cu ajutorul lor au fost elucidate boli provocate de insuficienţa sau absenţa unor substanţe în hrana animalelor. Datorită izotopilor, se poate urmări metabolismul unor săruri şi stabili, astfel, o furajare raţională.

Imunologia a beneficiat şi ea de pe urma noilor cercetări. Se ştie, de pildă, că în numeroase ţări, şeptelul este afectat de boli parazitare rebele. Pînă acum se făceau, în cazul acestor boli, tratamente cu substanţe medicamentoase, metodă costisitoare şi, uneori, cu efecte secundare nedorite. În acelaşi timp, vaccinarea animalelor cu paraziţi vii comporta anumite riscuri. S-a dovedit, însă, că iradierea larvelor de paraziţi atenuează virulenţa acestora, făcînd posibilă evitarea accidentelor. Acest tip de vaccin iradiat a început să fie comercializat în diferite ţări.

În ultima vreme se aplică tot mai mult radiaţiile şi în sterilizarea produselor animale, a produselor alimentare, a apei şi a deşeurilor, sterilizarea obiectelor veterinare, a biopreparatelor. Ca surse de radiaţii se folosesc acceleratorii de particule şi, mai ales, instalaţii cu cobalt 60.

Sterilizarea cu ajutorul radiaţiilor are o serie de avantaje faţă de sterilizarea termică sau chimică. Radiaţiile ionizante şi în special razele gama au o energie suficientă pentru a străbate orice fel de ambalaj, distrugînd microorganismele, ceea ce permite păstrarea obiectelor sterilizate din ambalaje, vreme îndelungată, fără ca ele să se altereze în vreun fel. Sterilizarea cu radiaţii se numeşte şi sterilizarea rece şi este mult mai economică.

La ora actuală, într-o serie de ţări, instalaţiile gama pentru sterilizarea obiectelor veterinare se află în exploatare curentă. În U.R.S.S. au fost proiectate o serie de instalaţii de radiaţii gama cu o capacitate de producţie de 3 tone în 24 de ore. În S.U.A. au început să se folosească acceleratorii nucleari cu ajutorul cărora se sterilizează cam 80 la sută din filamentele folosite în operaţiile chirurgicale. În Anglia, în ultimii 6 ani au fost construite patru instalaţii industriale de radiaţii cu cobalt pentru sterilizarea materialelor folosite în medicină. În R. F. a Germaniei a fost prevăzută construirea celei mai puternice instalaţii de radiaţii cu cobalt din Europa continentală.

Varietatea întrebuinţărilor care i se dau vorbeşte de la sine despre utilitatea instrumentului nuclear. Nu încape indoială că în anii următori folosirea lui se va extinde şi mai mult, justificînd treptat, speranţele pe care omul şi le pune în el. Sîntem încă în faza de acumulare a datelor pe care se vor putea baza, ulterior aplicaţiile generalizate — a apreciat cu înţelepciune, acum doi ani, Simpozionul internaţional de specialitate de la Gand (Belgia).

Prezentare de A. COSTA şi N. MARIŞ

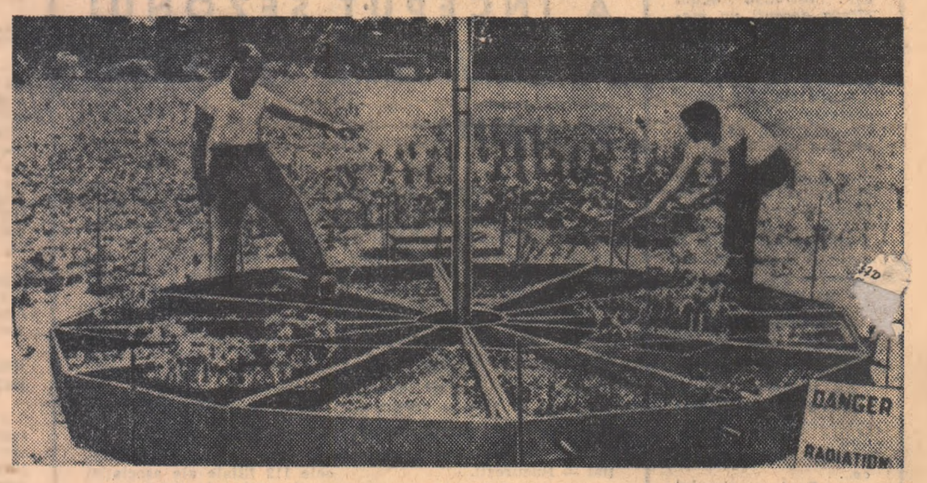

Tubul de oţel din centrul imaginii conţine izotopi radioactivi. Experienţa care se montează are ca scop obţinerea unor mutaţii la plantele expuse radiaţiilor.

FILE DIN ISTORIA AGRICULTURII

15000 de ani în serviciul omului

Cele 640 000 tone de in pentru fuior produse pe glob în anul 1965, comparate cu cele aproape 12 milioane de tone de bumbac, oferă imaginea sugestivă şi autentică a situaţiei de „rudă săracă" a inului — plantă care ţine tovărăşie omului de multe mii de ani. Este o rudă săracă dar demnă, care nu a părăsit arena istoriei decît sub presiunea brutală — şi, firească, justificată economic — a bumbacului.

Cînd şi unde a apărut inul ? Era o vreme cînd omul se îmbrăca aproape exclusiv în ţesături de in. Această vreme e foarte veche. Unii savanţi, de pildă, consideră că inul a fost cunoscut imediat după apariţia omului. Grupurile umane contemporane cu mamutul cunoşteau această plantă. Cu 12 000 sau 15 000 de ani în urmă, locuitorii aşezărilor lacustre din Elveţia torceau şi ţeseau fibre de in, căpătînd, se pare, o mare îndemînare în această îndeletnicire.

Vechimea exactă a folosirii plantei e foarte greu de stabilit, deoarece evoluţia ei de la formele sălbatice la cele cultivate s-a produs simultan, în regiuni diferite şi îndepărtate între ele. Savantul sovietic Vavilov a formulat ipoteza existenţei a trei centre principale de origine a inului : Asia de Sud-Est, India, Afganistanul sudic şi regiunile limitrofe — Buhara, Kaşmir, Persia şi o parte din Asia Mică ; o zonă mediteraneană incluzînd Africa de Nord, Spania, Italia, Grecia, Asia Mică, Palestina ; Abisinia.

Rezistenţa mare a fibrei de in nu permite recoltarea cu secera. Inul trebuie smuls din pămînt şi în aceasta constă, de bună seamă, o cauză a regresului său.

Se presupune că formele cultivate derivă din specia sălbatică Linum angustifolium, originară din regiunea Mării Mediterane, specie cu care se încrucişează uşor, avînd acelaşi număr de cromozomi. După cît se pare, în centrul din Sud-Estul Asiei a apărut inul cu flori şi seminţe mici. În procesul de răspîndire spre nord, inul a evoluat spre forme mai precoce şi înalte. Spre sud, el a evoluat în forme mai tardive, mai ramificate, avînd mai mare importanţă ca plantă oleaginoasă. În regiunea mediteraneană a apărut inul cu flori, cu seminţe mari.

În lumea antică, folosirea inului era foarte răspîndită. Negoţul cu in şi prelucrarea se dezvoltaseră atît de mult în Egipt, începînd cu cca 6 000 de ani în urmă, încît aceste activităţi au fost monopolizate de autoritatea de stat. Herodot scrie că preoţii, în timpul în care oficiau slujba, purtau veşminte albe de in, căci acestea erau... veşmintele zeilor şi ele reprezentau puritatea.

Fenicienii făceau şi ei comerţ cu pînzeturi de in produse în Egipt, pe care le vindeau în Franţa, Spania, Anglia şi Irlanda. Se pare că lor li se datorează introducerea acestei plante pe teritoriile ţărilor amintite.

În Grecia, inul nu s-a bucurat de prea multă căutare ; în schimb în Roma, ţesăturile de in erau o marcă de rafinament vestimentar. Pe teritoriul ţării noastre, inul, ca şi cînepa, era cunoscut şi mult răspîndit încă în vremea geto-dacilor.

După căderea imperiului roman, manufactura inului a intrat într-o perioadă de regres, pînă în secolul al X-lea, cînd a cunoscut o înviorare, în special datorită meşterilor ţesători flamanzi. Între timp s-a răspîndit mult industria casnică a torsului şi ţesutului fibrelor de in. În Italia a înflorit industria dantelelor de in, care s-a extins apoi, mai ales în secolele al VII-lea şi al VIII-lea, în alte regiuni ale Europei.

Există documente care atestă că inul a fost cultivat în Rusia începînd cu secolul al VI-lea î.e.n. La Novgorod a apărut, în Evul Mediu, un important centru comercial, a cărui existenţă se baza pe industria inului. Produsele erau vîndute numai finlandezilor care au răspîndit inul în Nordul Europei.

Oraşul belgian Ypres, de numele căruia este legată folosirea, în cursul primului război mondial, a groaznicului gaz toxic yperită, a fost creat de marii industriei inului, devenind, cu timpul, celebru pentru pînzeturile care se fabricau acolo.

În legătură cu inul, producerea şi comercializarea sa a apărut un termen care s-a extins ca înţeles şi care se păstrează şi astăzi : bursa. La început, acest cuvînt exprima locul unde se fixau preţurile produselor textile. El derivă de la numele unui nobil, numit Van der Burse, în casa căruia se întîlneau negustorii de in.

Astăzi, inul se cultivă mai ales în Europa, dar suprafeţele destinate acestei culturi s-au redus mult în ultimele decenii, în special din cauza concurenţei bumbacului şi preţului de cost relativ ridicat al fibrelor sale.

C. V. ROSKE
C. ADRIAN

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

COLEGIUL DE REDACŢIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacţie), ing. Vasile Ciauşu (redactor şef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triţă Făniţă, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Mureşan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor şef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon : 17 60 10 — 17 60 20. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Abonamentele se fac la toate oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii

40.000